

شماره
۲۶ - ۲۷

الف

الاصلاح

الاصلاح

کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تلفن ۲۰۰۰۰۰۰۰
مجلس شورای اسلامی
کتابخانه

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
شماره ثبت کتاب
۱۱۰۵۵

شماره ثبت کتاب	۲۰۵۵
موضوع	۲۰۱۵۹
مؤلف	۵۰۷۷۹
کتاب	تراجم الامام خمینی
کتابخانه مجلس شورای ملی	

خطی «فهرست شده»
۱۲۱۵۹

محمد واله واهل بيته الرضويين والاعراق ما عتقت الصور والاي في اطراف
 الافاق وبعد فخذ مختصر في التفسير ان جم سميته تراجم الالمام والشرط
 فيه ان كل كلمة فرنا مائة مرة لانعوار اليها كرهة لعل عايدته وتشرقها
 والله الموفق للسداد انه رؤف بالعباد وانه يقول والقوة وبالله
 الموفق سورة الفاتحة الاسم تام والاصل له مشتق من السورة هو الاشارة
 لانه يسمو الى العبارة الاسما ج الاسم في حج الله والاله
 خدای برای برپیش لبم الله نام خدای الرحمن نزار کتبخ سیده
 براد نشت و مهربان و الباء للنعمة في الفقه كقولك غفان
 للمعنى غفيرا الرهم والرفقة والمراد بخشودن و مهربانی کردن انکه سبکی
 وشكر و تسلیس و سمودن لی مرا له مراورا ملك مرترا لمدیرا
 الرب خدادند و برود و کار و برودن العالم کونه المملوکات
 العالمون ح و العالم ابن جهان وان جهان و هر طه اذ به
 اندر وی الملک و المالك و الملک پادشاه الملوک ج الملک خدادند

العلق

الاصنام

و زبان کار شد

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الامام ابو المعالي محمد بن علي القزويني رحمه الله عليه
 ما ع الاعلق ذفاتح الاعلق واهل بيته واهل بيته
 ما ع الاعلق ذفاتح الاعلق واهل بيته واهل بيته

محمد

المكد والمكته ما يشه شدن المكدت ماشاي اليوم روزان
 ح و جمله اللوام الديكيس و جواد ادا و حكم كردن و كرك
 نهادن و مهور كشتن و زمان بزول الايمان ح يوم الدين
 اوز خاب و خزا اياك را بعد في رستم العباده كرسيد
 نسين يني محاسن الاستغانه ياري خواستن استغنان انك از ي
 ياري خواهند اهدنا راه غاي مارا الهداية راه نمودن در هر ي
 و راه فتن در همه كارها الهدى راه نمودن در دين و راه فتن در ان
 الصراط راه و جمله بسين استقيم است الاستقامت راست شدن و راست
 استادن الذي انك وان مرد اللذان انان كه وان دو و الذي
 ان كرد و التي ان دن اللذان ان دو دن اللذان و اللذان و اللذان
 ح انكست بولي كدي الانعام سكوني كردن بهر روزها نعمت دادن چشم زيارت
 و بعدى يعلى على بر على بن علقن رما علمه كرسيد ان غير خود و المعنوب چشم كرسيد
 الفصيح خشم كرسيد لانه الفصال و الفصاحة في رازه شدن و كراهه شدن امين و بكي
 خشم كن و چنان با و روي كرسيد بانيه نصيب على الدعا مشرجه با و املا و ههلا كوره اليك
 فل تجوز و القول القيد العلق و العلق كرسيد العود زمانه كرسيد كرسيد كرسيد
 مردم و ان و الاله كرسيد و الاله كرسيد كرسيد كرسيد كرسيد كرسيد كرسيد

اولم

الوسوسة انديشه در دل كند انحناس و انحناس خزند انحناس و انحناس
 خزند في الصدر سينه الصدور و الجنبه و الجنبه و الجنبه و الجنبه
 ديوانكي **سورة العلق** العلق شكاف روشني صبح من العلق و موالشق الاطلاق
 شكافه شدن ما انج ما چه ما چيست مانه حلق بيازيد و دروغ گفت و دروغ
 كرد انحناس افزون و دروغ گفتن و اندازه كردن الاختلاف دروغ و اساس
 العاقبت تاريكي شب الخسوق تاريكي شدن شب و اذاجون و قب
 در آمد الوقوب در آمدن تاريكي النعانات زمانه از زنده شدن و التوفيق
 و ميراث افسون كرسيد قريش العقد كرسيد العقد بكي العقد بسين الحاسد و محسد
 بدخواه الحسد بدخواستن **سورة الاخلاص** او واحد واحد كرسيد و الاصل و احد
 الصمد بياه لغه قريش و هو السيد المصمود اي المقصود كما يقض بجمع المقبوض
 و الكسرة فتن بمعنى الممسود و لكن تافه شده لم يلد كرسيد را بنزاد و لم يولد
 و از كرسيد بنزاد الولادة زادن الكون بودن لم يكن نبود و بنا شد الكون همتا
 احد بهر كرسيد **سورة تقيت** التباب هلاك شدن و زيان كار شدن تبت مكان شود و ان كار شود
 يدى ابي لطف و دست ابو لطف و الاصل يدى الايدي ح ما اغنى لي نياز كرد
 الاغناء بي نياز كردن الغنى بي نياز كردن الغنى تو انك و بي نياز الاغنيا و حج
 الاستغناء بي نياز شدن المال خواسته و الاصل موال الاموال و الحج الكسب
 كرد كردن نياز خلى سر انجام در سود الصلبي سوخته شدن با تشي و كرم شدن با ن

العلق

الاخلاص

تبت

تأبى الاصلاء والتصلية رأتش بردن والصلاء والصلوات اصطلا
بأش كرم سذن والطاء بدل من الماء النار أش والاصل نور ذات
خذاوند الذهب زبانه اش المرأة والمرأة والحليلة زن الحاملة
زن بارکش الحطب هينم الجيد والصنق كردن هاهو هي آن زن اجبل
رسن المسد ليقف نافذة **سورة** جاء آمد المني آمدن الإجابة بياوردن
النض ياري كردن الاستنصار ياري خواستن الناص والنصر ياري دهنده
الفتح كسندون ومنه المنعاج الاستقياح طلب نصرت كردن الرؤية
ديدين رايت ديدي توالترائي بيكدي كيراديدن الرؤيا در خواب ديدين
ولايدخلها السونين الارأة فراغودن يدخلون درمي آيند الدخول والولوج
در آمدن الادخال الايلاج در آوردن الدين كسش الفرج والعزقة والونق
والثقة والعزة والزمنة والاقة والعصبة والفئة والطائفة والونق
والرهد والمعشر والجماعة والشريعة كروه فسبح بس سبح كن التسبح
خدا يرا بياكي ياد كردن استغفر آمرزش خواه الاستغفار آمرزش
خواستن التواب توبه دهنده وتوبه پذير النوبة والكتاب از كنه
باز كشتن **سورة** يا ايها الكافرون اي ناكرون وكان الكفر كما فسد
الكافون كروندا الكفار والكفرة والكافون جمع لا تجذبني بستم تعبد
پرستيد شما انتم شما انما من عن ما العابد پرستنده العابدون جمع كنتم دينكم

النض

الكافرون

سمار

شما راست دين شما ولي دين ومراست دين من **سورة** انا اعطينا
داديم ترا الاعطاء دادن لغة لوى بن غالب والاياء شكتن كثر
هذه اللغة وهي لغة قيس بن عيلان في جميع الكلام الكوفة نكي سيار وجوه
در بهشت والواو زيدت للحاق وكويند چهار بار كاف بوبكر واوا بوجهن
تا عثمان راجد فصل بس فاركن المصلي نماز كنده ودود دهنده المصلون
ح الصلوة نماز الصلوات ج المصلي نمازگاه وانخر دست برسینه نه النحر
شتر كشتن ودست برسینه نهادن نماز الشافى دشمن الشاء في دشمن
دكشتن الابهة دم بريده البثر بريدن **سورة** المكذوب بدروغ آمدن
بدروغ زن دكشتن الكذب دروغ كفتن الكاذب دروغ زن والكذاب
مبالغته المكذب بدروغ زن دارنده ذلك ان مرد الدع دور كردن بدع دور
كذا اليتيم في بدرا الحض والتخريض بركار الكينحتن يحض بر الكيند الطمخوردن
ويل والى ويغال الويل وادنى جهنم السمو غافل شدن الاله غافل
يراون بروى كاركند المرأة والرايا بروى كاركردن يمنعون بازم دارنده
المنع والورع والدفع والدرء والخطر والحج والجهنم والقصر والعكف والوقف
والزير والنزجر والحصر والحج يازد كشتن الماعون زكوة مال من المعن
وهو الماء العليل **سورة** الايلاف الف دادن والف كرفتن قرين
قبيله استر بن النزى وهو الكسب الرحله بار بدهادن الرجل ياردان

الكوش

الماعون

قرين

الرجال الشتاء زمستان الصيف تابستان ليعبدوا بایدی که بپرستند
 هذا من مرد هذان این دو مرد هذه این زن ثمان این دو زن الیبت
 خانه آنها من این کرد ایشان از الخوف والخشية والرهبة والزق والفرغ
 ترسیدن التفریح ترسایندن وترس از دل بردن الزوع والرتع والتخوف
 والارهاب والاشته هاب ترسایندن کسی را **سورة** الم تر ای نذیدی تو
 كيف چه گونه فعل کرد الفعل والمجل کردن الغیل سبل صاحب یار وخواوند
 الأصحاب اصحاب یاری کردن و در زینهار گرفتن المصاحبة هم یاری کردن
 الم جعل ای نکرد الكید والمکر بدسکالیدن التضمیل والاضلال کم راه کردن
 و تباها کردن الارسال فرستادن ارسل فرستاد الطیر مرغان الطیران
 پریدن الابابیل کلها مرغان الواحد ابول من تامل ای اجتمع ومنه الا بیل
 ترسیم اندازد برشان الرمی انداختن و دشنام دادن **سورة** سب
 است الجحار فخرج علی غیر قیاس السجیل و سب کل فارسی معرب وقیل السجیل
 اسم سماء الدنيا العصف برک گشت بلغة بنی حنیفة و می الخالة الخالة
 سبوست بلغة قریش الاکل خوردن **سورة** کل نهر و همه الخوة بدکوی در
 روی المزنه بدکوی از پست پشت العدة والعدد شمار العد شمردن
 التعدید مبالغه والاعداد ایضا شمردن الحسبان پنداشتن الاخلاد جاوید
 کردانیدن و میل کردن اخلو جاوید کرد اورا اخلو جاوید **سورة** التخلید

الفیل

اللزجة

جمع لوزج

کردن

کردن و ارستن بزبور الخلة کوشوار کلاً نه جانست و کوبند حنا التند
 انداختن ومنه التند لانه يتند في المعصر ليتند برآيته انداخته شود الحطم
 شکستن ومنه الحطام لتتکسر الباس من النبات الحطمة دونق الموقدة
 آتش افروخته الايجاد والاستبعاد برافروختن الوفود افروخته شدن الوفود
 هیزم الخ آن زن ما در یک چه دانا کرد ترا الاطلاع دیده و رشدن تطلع
 دیده و رشود الغلب والنفوذ دل القلوب والاقفاد فخرج الموصدة در بسته الايضاً
 در بستن من الوصدة و می کن ای اجعل العباد والعود ستون العود المودود
 کشیده المد کشیدن والتمدید مبالغه الامداد مدد کردن **سورة** العصر یعنی نماز بزرگ
 والعصر الدهر ایضا اخضر و اخضران و اخضار زبان کار شدن الاحسار التخصیر
 نگاهانیدن یعنی کم کردن الامکر آمنوا بکرویدن الايمان کرویدن و ایمن کردن
 آمن به بکرویدند آمن له فرمان برد اورا عملوا بکروند العمل الحار الاعمال الصالحة
 کردار نیک الصالحات ج تو اوصوا اندرز کردند التواصي یکدیگر را اندرز کرد الوصية
 اندرز الايضاً والوصية اندرز کردن الحق راست الصبر والاصطبار شکیبایی
 کردن والطاء بدل من الماء **سورة** الالهاء مشغول کردن الالهکم مشغول کرد شمارا
 التکاثرفر کردن بسیاری مال حتی تا زرتتم زیارت کردید شما الزیارة
 بپرستش رفتن المعبرة کورستان المعابرج القبرة والحديث کوز الاحداث
 مع سوف زود تعلمون بدانید شما العلم دانستن ثم پس لو اکر الیقین

العصر

التکثیر

بی کمان الایقان والاسیعان بی کمان شدن لشرون هر آینه بسید شما الحیم
 آتش بزرگ العین دیدن چشم السوال پرسیدن تسلق هر آینه پرسیده
 شوید شما یومئذ آن روز والاصل فیه یوم اذ کان کنافا سقطت الجملة
 وعوض عنها التوین النعیم **سورة القارعة** قیامت القرح کوفتی
 ومنه القارعة الفرائس پروانه المبتوث پراکنده البث پراکندن الابتنان
 پراکنده شد فالتوط والجبل والعلم کوه الاطواط والجمال والاعلام حج العین
 چشم رنگین لغه بنی نیم المنفوش از هم واکرده النفس از هم واکردن بشم وبنی
 النفس چرا کردن کوسخند بش بی شبان اما للتفصیل واما للتفصل وهر دو
 متضمن شرطند من هر که ثقلت کران شد الثقل کران الثقل
 حج الثقلان پری و آدمی الوزن بر سختن الموزون بر سخته الموازین حج المیزان
 ترازو واصله موزان عیشته راضیه ای حرضیه زندگانی پسندیده العیش
 والمعاش زیستن خفت سبک شد الحقة سبک شدن الخفيف سبک الخفاف
 حج الخفيف سبک کردن الام باذرو اصل وجای والاصل ائمة الامهات حج
 المعایره دوزخ ای ذات هوئی دوزخ فیهما الحمی کرم شدن ومنه المعایره الحمیة
 کرم شده الاجاء کرم کردن **سورة العاديات** العاديات استبان دونه
 الضح او از آمدن نفس سب در دویدن الایراء آتش بیرون آوردن
 القرح آتش زدن الاغاره تاراج کردن الصبح روشنی وقت سبیده دم

القارعة

العاديات

اثرن

اثرن بر انکسختد الاثارة بر انکسختن کرد و شورانیدن زمین و میخ
 آوردن باد النقع کرد و سطن در میان شد فاما لوسوط در میان شدن
 الکتودنا سبکس لغه کنانه الاجباب دوست و استن العجیب دوست
 کرد ایندن الاستجاب بریزیدن الخیر نیکی و هو المال بلغة جرحهم الشهید کواه
 شهید کواهی داد و حاضر شد الشهاده کواهی دادن الاشهدا کواه کردن و حاضر
 کردن الاستشهاد بکواه گرفتن کسی را الشدید سخت الشدهج النذة سختی اجتر
 زبر و زبر کرده شده البعثة لهم بر کردن التحصیل حاصل کردن الخیر اکاه
 الخیر دانستن **سورة الزلزلة** الزلزلة جنبانیدن زلزلت جنبانیده شد الارض
 زمین اخرجت بیرون آورد الاخراج بیرون آوردن الخروج بیرون آمدن
 تحدث جنبه همد الخديث حديث کردن و جز کردن اوحى به هود الایحاء
 وحی و ستاد و وفودن والمعام دادن الوحي سخن پوشیده یصدر باره
 کردد الصدرو الصدور بازگشتن اشأنا پراکندگان شتی پراکنده ولایدها
 التوین منقال ذرة بهم سنگ موجه خرد **سورة الامل** کسها کتاب
 نوشته الکتب حج الکتب والاکتاب والسطر والاسطر والخط نوشتن
 الاشرک ان زکردن المشرک انک بت را انبا زخای بگوید الشریک
 انبا زشرک حج الاشرک و انبا زکردن انبا زشدن با یکدیگر المنفکین

الزلزلة

المنفکین

الْمُتَّصِنُ الْأَنْفَكَ كَأَزْهِمْ بُشْدًا وَبِزَايَا تَدُونَ الْأَيْتَانَ أَمْدَنَ الصَّخْفِ كَرَاهِيهَا
 التَّطْيِيرُ بِكَ كَرْدَنِ الْقِيمِ وَالْقِيمَةُ رَاسِتُ التَّعْرِيقِ بِرَأْكَدِهِ شَدْنًا أَوْ تَوَادِدِهِ
 شَدْنًا يُوْتَوَا بِهَذَا أَمْرًا وَفَرُودَهُ شَدْنًا الْأَمْرُ فَرُودُونَ وَبَسِيَا رُكْرُونَ الْأَخْلَاصَ
 وَبُرْهَ كَرْدَنِ الْحَالِصِ بِي أَمْنِشِ الْخَنْفِ بَكْتِهَ أَرَكِشَهَا أَبْدَ الْخَنْفِ عَاجِ الْأَقَابَةِ
 بِيَايِ دَاشْتَنِ الْقِيَامِ اسْتَادَكَانَ فَايِمُ بِيكَ وَالْعَامُ الْمَصْدَرُ لِیَا صَ الْزُكُوهُ اللَّهُ
 مَعْرِفَةُ لَا تَنْصَرَفُ إِلَّا بِدَائِمِيَّةٍ أَوْ لَكَّ أَنْ كَرُوهُ حِيَةَ الْبَرِيَّةِ بِجَهْتِنِ خَلْقَانِ
 الْبِرَاءِ أَوْ زَيْدِنِ الْبِرَاءِ خَاكِ الْجَنَّةِ بَسْتَانِ الْعَدْنِ بِسُوسْتِهَ بِجَا بُوْدُونَ وَمِنْهُ الْمَعْدِنُ
 الْجُرِّيُّ رَفْتَنِ آبٍ وَمِنْهُ الْحَارِيَّةُ لِلْسَفِيَّةِ الْأَجْرَاءِ رَوَانِ كَرْدَنِ النَّهْجِيِّ الْمُرْضَاتِ
 خَوْشَوْدِي الرِّصَاءِ خَشَوْدَشْدَنِ الْأَرْضَاءِ خَشَوْدُ كَرْدَنِ **سُورَةُ**
 انزالناه فروفرسما ديم اورا الانزال والنزول فروفرسما دن ليلة القدر شب قدر
 القدر اندازه الف شهر هر ماه شترال الملائكة فوايد واصله تنزل النزول
 والهبود فوا آمدن الملك فرشته والاصل ملائكة فيصل ملائكة من الأنوك
 وهو الرسالة الروح جان وجبرائيل وكوبند فرشته است كه او بتنهائ
 چند جمله فرشتگانى باشد المطلع وقت بر آمدن آفتاب الفجر سیده دم
سُورَةُ الْعَلَقِ حُونَ الْعَلَقِ الْكَرِيمِ كَرَامِي وَبِرُكْرُوَانِ الْكَرِيمِ كَرَامِ الْكَرِيمِ
 بِرُكْرُوَانِ الْكَرِيمِ كَرَامِي دَاشْتَنِ عِلْمِ دَرِ أَمُوزَانِيْدِ التَّحْلِيمِ دَرِ أَمُورَانِيْدِنِ

القدر

العلق

العالم

الْعَلَمُ تَهْرِي بِي بِرِ الْأَقْلَامِ لِيَطْبُخِي هِرْ آيِنِهَ اَزْ حَرْدَرِ كَرْدَنِ الطَّغْيَانِ وَالطُّغْيُو
 وَالطَّغْيَانِيَّةُ اَزْ حَرْدَرِ كَشْتَنِ الطَّغْيَانِيَّةُ مَا فَرَمَانَ الْأَطْعَامِ وَطَاغِي كَرْدَنِ أَنْ كِي إِلَى تَا
 الرَّجُوعِ وَالرَّجُوعِي وَاللَّانَا بِنَا بِزَكْشْتَنِ النَّهْيِ بِسَرِّ بَارِزْدَنِ أَوْ وَا مَ يَا نُؤْيِي رُوِي
 بِكِرْدَنِ اِيْنِطَانِ لِنُوِي بِرُكْشْتَنِ وَدَوَسْتِي دَاشْتَنِ بَاكْسِ وَقِيَامِ كَرْدَنِ بَكَارِي كَسِي
 وَوَلَايَتِ رَايْدَنِ النَّعْوِي بِهَرِزْكَارِي وَالصَّهْلِ وَقُوِي فَا بَدَلُوا النَّارَ مِنَ الْوَاوِ
 كَمَا اَبْدَلُوا فِي التَّخْمَةِ وَأَصْلُهُ وَخَمَةٌ مِنَ الْوَضَاعَةِ أَنْ وَلَسْنَا اَكْرَامُ الْاَنْهَاءِ بَارِزْكَارِي
 وَبَعَايَتِ رَسِيْدِنِ وَهَوَانِ يَبْلُغُ السَّيْلُ إِلَى النَّهْرِ أَيْ الْغَدْرِ فَيَمْنَعُ عَنِ الْحَرِّ
 لِنَسْفَعًا هِرْ آيِنِهَ بِكَيْرِمِ السَّخْرِ كَرَفْتَنِ لَعْنَةُ قَرِيْشِ النَّاصِيَةِ مَوِي بِشَانِي النَّوَاضِي
 خَاطِئَةٌ خَطَا كَنْتَرِهَ فَلْيَدْعُ كَوْجُوْنَ النَّادِي وَالنَّادِي الْجَمْرُ كَاهُ لَعْنَةُ هُذَيْلِ الزُّبَا
 دُوْرُجَبَانَانَ مِنَ الرَّبِّ وَهُوَ الرَّفْعُ الرَّاحِدُ زَبَانِ وَقَيْلُ زَيْنِي زَيْنِي الطُّوْعِ وَالْإِطَاعَةِ
 فَرَمَانَ بَرْدَنِ الطَّاعِ وَالْمَطِيحِ فَرَمَانَ كَرْدَنِ اِيْنِطَانِ وَفَرَمَانَ بَرْدَانِ كَشْتَنِ الْأَقْتَرَابِ
 نَزْدِيكَ أَمْدَنِ التَّوْعِيْبِ نَزْدِيكَ كَرْدَنِ وَقَرَبَانَ كَرْدَنِ التَّوْبِ نَزْدِيكَ اقْرَبْ نَزْدِيكَ
سُورَةُ التَّنِّ وَالرَّيْتُونَ دَو كَوْ هِنْدِي شَامِ التَّنِّ اَبْجَرِ وَالرَّيْتُونَ تَمَّ الطُّورِ كُوْهُ **التَّنِّ**
 هِرْ دَرِخْتِ بَالِ سِرِّيَانِيَّةِ سَيْتِيْنِ جَبَارِكِ بَرِزْبَانِ عِبْرَانِي الْبِلْدَا اَلْمِيْنِ شَهْرِي اسْتَوَار
 يَبْعِي عَمَكَةَ قَدْوَلِغْدِ بِرَسْتِي حَسَنِ سَكُوِي الْحَسَنِ وَحَسَنَةُ نِكُوِي الْحَسَنِ وَحَسَنِي
 نِكُوِي تَرِ التَّعْوِيْمِ رَاسِتِ كَرْدَنِ فِي احْسَنِ تَعْوِيْمِ وَرَنِي كُوِي نِيْنِ صُوْرَتِي الرَّوْبَارِكِ دَا اِيْنِطَانِ
 الْأَرْتِدَادِ بِرُكْشْتَنِ اسْفَلَ سَافَلِيْنِ فَرُوْتَرِيْنِ فَرُوْتَرِيْنِ الْأَسْفَلَ اَلْمَعْنَى كَرَفْتَنِ

التن

المن بريدن ومنت نهادن و عطا دادن ممنون بريدن بعد بس رفع عطا
 الغاية اليسرى نيت احکم احکمین حاکمترین حکم کنندگان احکم حکم کردن
 التحکيم حاکم کردن کسی را حاکم و احکم داور **سورة الم نشرح** ای کشف ده
 نکر دیم الشرح بدید کردن و کشفه دل الوضع نهادن و صنعا بنهادیم الوزر
 کنه الانعاض کوان بار کردن انقض کران بار کردن حتی سبغ له نقض ای
 صوت الظهور الأزر پشت الرخ برداشتن الذکر یاد کردن و الذکر انرف
 بلغة قریش مع و العرد شوارى العرد العبر و شوارى العرد العسر
 و شوارى العرد العسر کار با یکدیگر شوارى فرا گرفتن الأیسر و ایسر اسان
 تر البسر اسان شدن و اسان کردن النزاع پرداختن النصب رنجه شدن
 الرغبة خوشتن **سورة الضحی** الضحی چاشتگاه السحر آرام گرفتن سحر آرام
 گرفت تا و دغک بدو رود نکر ترا التودیع بذرو و ذکر کردن العلی دشمن گرفتن
 لغه قریش الثقف و الوجدان و الالعادیا فتن الایواء ماوی دادن او ای الیه
 بنزد او آخذ یاوی او یا الماوی جای باز آمدن الضال کم شده العايل درویش
 العیلة درویشی لغه هذیل الظهور خورد کردن و کسی را شکنی السائل خواهند
 النهار بانک بر زدن لانه بانک بر مزن **سورة العنکبان** نزدیک آمدن
 و پوشیدن یغنی پوشند و منه غاشبه السرج التغشبه چیزی بر کسی پوشیده
 الاستغناء خود را بجامه پوشیدن العشاء کور کردن من الغشاة و هی ظلمة

الانشرح
 کردن

الضحی

اللیل

العین

العین النهار روشنی روز التجلی روشن شدن تجلی روشن شدن
 التجلیه روشن کردن جلی روشن کردن الذکر بزینة الانبی ماده السع کوشیدن
 و در رفتن شتاب کردن الالتقاء پیر همز کردن انقی پیر همز کرد و الاصل اوتقی
 صدق راست کوی داشت یصدق براست کوی میداره و التصدیق
 مبالغة لحنی نیکوتر یعنی بخت و قیل کلمة الشهادة سببته زود بود که
 اسان کنه او را العسری دشوار تر یعنی دو نفع بخل بخلی کره التروی بملاک
 شدن و از نابا بزیر افادن الاذاریم کردن التلظى زمانه زدن آتش الاشی
 بدخت ترا لانی پیر همز کار تر التجتب دور کردن التجتب شکو شدن الاجتناب
 پیر همزیدن تجتب دور کرده شود التزکی زکوة مال بدادن و پاک شدن
 الابغاء جستن الوجه روی و رضا الوجه **سورة النجم** روی شناسن النوجه
 روی نهادن النوجه روی و اگر دیند العلی زبر بر چیزی الأعلی برتر **سورة**
سورة الشمس اقباب الموازی پس رفتن تنها از پس رفتن انرا جلاها روین
 کرد انرا طی بکسته و الطو و الوجود السطح و البسط کستره انیدن و الحجم و الحجد
 تن التسویة راست کردن السوی اصنام خلق الالهام در دل افکندن النجوم
 تباہ کاری کردن و دروغ گفتن الافلاج برشتن لغه قریشی التزکیه پاک کردن
 و مدح کردن زکات پاک کرد انرا الحیثه نومییدن خاب نومیشد التذسینة

الشمس
 النفس

کم نام کردن و پنهان کردن دستی کم نام کرده و اصله دشس الدشس پنهان کردن
 و پنهان فرسادن نمود قبیده است من التمد و هو الماء العليل الابعاث خاستی
 نامة **التصب** علی التخذ برای اخذ و نامة الله النامة شترة ماده السقيا بشخو
 وهو المصدر ايضا كالرجعي والبشرى العوقی کردن و کشتن الدمد من دشس
 وجهی هلاک کردن و منه وجه دميم الغنى و العقب العاقبة یا بان کار **سورة**
البلد الافام سوکنیاد کردن الفسم سوکنه محمول فؤ و الله الاخلاص فزو آوردن
 الحل و الحلال شایسته و ولد زاد الوالد پدر الوالده مادر الوالدات ج الوالدون
 زاده فعیل بمعنی معقول الکنب سخنی و ریح لمن یعذره شوائد القدرة توانستن الفار
 و المعذرو القدرة توانا الالهلاک نیست کردن لید بسیارى برهم نهاده علی الشبیه
 بالقبدا العین چشم اللسان زبان الشغلب و الاصل شنبه الخذراه بر بالا
 الاقنم بر و رتخف در کاری شد العقبه کرمه فک رقبة ازاد کردن بنده الفک
 کثدن الرقبة کردن المسجبه کرسکی لغة نهذیل ذو خداوند و الاصل ذوی و قبل
 ذو و المقربة و الثوی و الال خویشی اکثر به درویشی الیمنه سوی دست راست
 الخالصة سوی دست چپ الایة نشان الآبات ج **سورة** العنودة الشنع
 جفت الوزطان السرای رفتن بسبب سهل صحت الجحر جرد ستمی به لانه بحر صابنه
 غالا یصنه کما ان العطل بعقله عن الفضول و التیبة نهاه عن المناسی ارم کوره دشست

البلد

العنود

و مشتت و یقال ارم ابو عادی المثل و الشکل مانند جابو بئر بدینا الجوب بریدنا
 الضحسک سحت الوادی رود بار الو تدمیج الا و نودج الا کما ر بسیار کردن
 الف و تباه شدن الاف و تباه کردن الصب ریختن صبت بریخت السوط
 تازبانه العذاب ریح العذب عذاب کردن المرصاد المرصد را می که بروی نگاه
 یا مان با شد الا صا و ساختن و نگاه بان بر راه نشاندن رصدا نگاه یا مان الا ابتلاء
 از مودن التنعیم نیاز پروردن الفذر نک کردن روزی الا نامة خوار کردن بل شکلی
 التراث میراث و الاصل وراث وراث میراث یافت میراث یا بد
 و رانه میراث یافتن اورث میراث داد یورث میراث و هدا بران میراث و ادنی
 الضم و اللیم با هم آوردن التجم بسیار لغة مدح و منه بر هجوم الذکر هم شک من الصف
 رسته و هو المصدر اصاحی آورده شده التذکر یاد آوردن اتی از یکا یا لیت
 ای کاشکی التقدیم پیش فرسادن الناخر باز نس کذا شتن یجوزة زندگانی
 الایمان استوار کردن الیومان بنده استوار الاطمینان آرام گرفتن المطمئنة آرامده
سورة الغاشية اتک آمدتو الغاشية قیامت الخضر و الخشوع فروغنی کردن
 السنی آب دادن آینه و آن بغایت کرمی رسیده لغة بربر الضرب خاشک الانسما
 فزیه کردن السمین فزیه التسمان ج ناعمة تازه از ان رفعت عالیة بلند السمع شنودن السمع
 شنو الاسماع شنو ایدن الاسماع کوش فرا داشتن لاغنه سخن بهوده اللغو نافرجهام

العنوية

گفتن بقول لقی بلعوا لعلوا لقی بهوده گفت مولی شد یعنی لعل العین چشمه آب السرب
تحت السرج الکوب کوزه بی کوشه الاکواب ج التمرقة بالمش برشتن
التمازق ج مضغوفه برشته نماده الزبیه شاد روان لغته هدیل الزیاتی ج
ولست الیاء للنسب بل یلج النظر کبریتن الانظار چشم داشتن الابل شتر لیس
جس است المصب بیابی کردن التذکیر بایا دادن کسی را الشیطان کاشنه
شدن المیسطر بر کاشنه و نکه بان الایاب بازگشتن الخاب والمصیر والمهج جای
بازگشتن بحسابان و حساب والاحصاء شمر دن **سورة** التعداد اندازه
کردن المرخی چراگاه الغشاء خشاک برسواب من الغنایان الاحوی سیاه بام
الازاء قران بر کسی گرفت و قرآن خون کرد ایندن النسیان فراموش کردن لانیسی
فراموش کن تو الانسا فراموش کرده اندن بر کسی المشبه خولستن الجهر او از بر
دلشتن الجهار والمجاهرة اشکارا کردن انحاء پنهان شیطان الاحصاء پنهان کردن
النفع سود کردن الکبر بزرگ الکبر بزرگ تر الکبری زن الکبرج الموت مردن الامانة
میرانیدن امانت برانید احیاء زنده کرد الاحیاء زنده کردن محی بزید الایثار برکوب
من الاثر وهو خلاصه السمن الدنو نزدیک شدن الدانی والدانیه نزدیک الادی نزدیک
والدبنا ثابته الادیان نزدیک کردن لقی پانیده تر الاول تحسین الاول ثابته ابراهیم
وموسی العبرانیة والاصول ابراهیم وموسی المعنی ابراهیم و موسی و موایم و سواد
بره کنده

الاعلی

الشجر

الشجر الاوی لانه یوحی الیه وموسى الماء والشجر **سورة** الطارق والطارق و آمدن
بشب الثقوب روشن شد الشجر الثاقف ستاره روشن من کل نفس نبیت
مع تمنی لعلها حافظ مکر بران نگاه بانیت الحفظ نگاه داشتن الحافظ
بر چیزی نگاه بان بدون الحفیظ نگاه بان الاستحفاظ نگاه داشتن و بان
کس رفتن خواستن مهم از چه اصله تمام الماء آب والاصل موه دامن ای مدفون
الدفن ریختن آب بین میان القلب پست ماز والنسب استخوان سینه السرب
یع الرجع بازگردانیدن و ایضا باران البلاء از مودن بنی تمتح قنطر بلغة
کنزة الشرب والسیرة لعلنی السراب ج القوة نثر و القوی نثر و منه الفضع
شکافتن و ایضا کبایه الفضل جدا کردن الفضل از یکدیگر جدا کردن الخزل
به بازگشتن گفتن الاحمال والتمهیل محلت دادن رويد الذکی زويداً
اصل اروا و مخذف من الزواب یعنی رودا مضغوفه رويد **سورة** البروج
البروج بر چهار دروازه کانه الوعد وعده دادن الموعد والميعاد وعده کاه الشوق
کواهان العقل کشتن الخذ روی زمین کندن الاخذ و الخلاف در زمین القنوع
نشکان جمع قاعد کاشد و شود قعد نشست القعد هم نشین بقوا نشست
داشتند القنوع نشست آمدن کار از کسی قنوعا درفته افکنند الفتن
از مودن وسوختن العزیزنی هما العزة عزیز شدن و بایافت شدن
الفرغیة کردن الحریق سوزان والتخریق سوزانیدن الفوز والمفازة

البروج

الطارق

برستن البطش سخت گرفتن الابداء والابراء والبدوا عاز کردن الاعاء
باز کردن ایدن العود بازگشتن العفور والعافو والغفار امر زکار واصل
العفو العطفه ومنه العفارة والمغفوة ^{عزل} الودود دوست دار مطیع
العرض تحت و خانه خوب پوشن المجید بزرگوار الاراده خواستن الجند
لشکر الجنود و ناپس و پیش من الاضداد الاحاطه کرد کردن القوم تحت
الاولاج **سورة** الشفت شکافه شد الانشاق شکافه شدن الشق
شکافتن الاذن گوش فراگشتن و بدایشن تحت سزاوار شد الحقیق سزاوار
الاستحقاق سزاوار شدن الت بیگند الالف بیگندن تخلت تلی شد
الکده کار کردن بربح الملاقات یکدیگر دیدن الانعاب بازگشتن
السرور شاد شدن البور هلاک شدن البهر هلاک کردن السیعة آتش
افروخته الشعرة افرختن والسیر مبالغته الظن بنداشتن وهو یغنی لغه
تویش و سعدین عشرة الحور بازگشتن لغه کثانه و قویش بلی و نعم و ای اری
البصر بباي الابصار البصیر بباي الابصار دیدن البصیر و التبصرة بصیر کردن
الاستبصار بباي شدن الشفق باقی روشنی آفتاب پس از غار شام و سوا
بزانند و کرد کرد اتساق تمام شد و پیرشد الکو ب برنشتن الکیب
بر هم نشاندن لشکر کتی بر اینه برنشتن شما طبعاً عن طبعی حالاً بعد حال
الابعد در باره ان نهادن الوعا، باره ان الاوعیه ج التبشیر و التبشیر

الانشاق

مژده

مژده دادن الالیم مژده ناک فعیل یعنی مفعول **سورة** التطیف کم یعودون
التطیف الشئ الحجة الکتیال یعوده فراستدن الاستیعاب تمام فراستدن
الکمل یعودون الا یطعن ای نهند از دالبعث بر الکیفیت و فوسا دن العظم
بزرگ الاعظام بزرگ کردن ایدن العظمه بزرگی قام بر خاست یقوم قیاماً
التجسس زیرینتم زمین الرقم نوشتن بلغه اهل سببا المرقوم نوشته الاعداء
والتعدی والعدوان از حد گذشتن الایثم والایثم بزه منذ الایثم بزه الایثم
بهره نسبت کردن الاسباط ارفاها بلغه جرمهم الواحد سبطه مشتق من السطر
الاول پیشن الاجز و پسین الرین غلبه کردن کما به بردن به بدو مرد بها بنوزن
الیه نیک مرد و الابرار و البرره ج العلیون زبده هفتم اسمان الادیکه تحت ارضه
الارایک النضرة تازه روی کردن الریحین شراب خالص انخام مهر الختم کردن
المک مشک الشا فسن رغبت نمودن قلبنا فسن کور رغبت نهای المزاج امنیش
التینیم رفیع تر شرابی در بهشت من الشام الشراب اشامیدن الشراب اشامیدن
الشراب نصیب از آب الاشراب در خوردن و امیختن الاجرام کماه کردن
الضحک ضدیدن الاصحاب و البسم و اخذیدن المرو و کبسی بگشتن التعافه بختیم
بیکدیگر نمودن العاکه و الفکه خوش منیش هولا این گروه مبنی است بر کسوف
الشوب و الایابة با داس کردن **سورة الانفطار** انفطرت شکافه شد الانفطار
شکافه شدن الفطر شکافتن و افیدن الفطور سفاها الکوکب سماره الکوکب

المطفین

الانفطار

الانتشار بر كنه سندن التشراف نادن ومنه البشار البحر ذر يا مشتق من النحر
 اى الشق البحر والبحار والبحورج التغيير اب روان كردن العدل رستى اى
 كدام الصورة بجزءه الغيبة دور سندن **سورة التكويد** در سجده ويغفكون ومنه
 كورا العمارة وكارة الكارة نوب يحج فيه الثياب ويشد الخصارا الا لكدار فزوية
 سندن اليسير راندن اليسير فتن اليسير وشم نهدا التعطيل از كار فزوكراشتن
 العشاء شتر ده ماه استن العشاء الجوش دودام الجوش ج الحشر
 كرد كردن البحر بر كردن وانى كردن وتا فتن باتش السخيمه مبالغته التزويج
 جنت كردن الزوج جنت يقع على الذكر والانثى والواحد والاشنين الازواج
 الماود زنده در كور كردن الماود دة دختر زنده در كور كردن النشر از هم باز
 كردن التشير مبالغته الكشط وبردن جيزى از روى جيزى الازلاف نردك
 آوردن الكنوس در جايگاه سندن اهو الكناس جايگاه اهو سمي به لانه يكنت الخش
 والكفس ساركان منجية عسعس نردك شد لغه قريش التنفس دم زدن الملكين
 با ملكات ومنزلت المطاع فرمان برده نم وحيث ابا الجنون ديوانه الا فت
 كزانه آسمان وزيمين المبين بيد العيب نايبا الظنين مترم الضنين بالصاد
 يخيل الشيطان ديومن الشطون وهو البعد ومنه الشطن للرسن والياء فيه
 للاخلاق الرجم راندن ايتن كجا تدهبون بشويدي شما الذئاب بسندن ومنه الرب
 الاذهب ببردن **سورة عبس** العبوس روى ترشس كردن الاغنى نايبنا

التكويد

عبس

العمر

العمى كور دل سندن الاعما كور كردن لعله مكر او التصدى بمش آمدن
 الذكره والذكرى بيد التكرى مشخول سندن التسهو تسو سندان التسهو تسو
 السهوا ما به بلغه كانه الاسفار رج النطفه والمنى آب مردى الامنا بيرون
 آمدن منى وبيرون او دون السبل والطريق راه السبل والطرق
 اقبح جاي كور داد التشر زنده كرد الاشار زنده كردن النشور زنده سندن
 القضاء كزاردن لما يقضى كذا نقه بنوز قضى عليه وقضاه بكتت اورا الا نبت
 رويانيدن البنات مرجه بر ويذ الحبت انه الحبة يكي والياء للتخصيص العنب
 الكور القضب سبيست ترمين القضب وهو القوط الخيل والنخيل فوما سنان
 الحديقة بستان ديوار بست ومنه صدق العين الاغلب سبته كردن حياى
 غلبا بستانها بسيار درخت العاكه ميوه النواكج الاب مشدده كياه زار
 المباع التمتع كما ان البلاغ النبليغ والراح السريح الانعام جهار بايان
 نزم روجع نعم الصاخة في امت الصبح كرد كردن الزوار بكر يخين المغر كوزنه
 جاي الرجل والمرء مرد الاخ برادر واصله اخو الاب بدر واصله ابو الابن
 براصله بنو الصاخة زن الشان كاز الاسفار روستن سندن ومنه الشز
 والشرة والسفر الاستبشار شاد سندن القبرة والقنرة كزة الربوع در سيدن
 وذر آمدن بر جزى وبتاه سندن **سورة النزع** كسندن الفوق يردر كمان مصدر
 يحذف الزوائد الشطر كره بستن وكشادن ومنه الاثوطة السج تصرف

التازعات

کردن در معاش و شتاء و كردن و السابق بشی كرفتن التدبير النظر في عواقب
الامور الرجحان لزيدن الشباعه پس رفتن الاتباع از مني برون السبع پس روان
جمع تابع الردف از مني آمدن الارداف از مني در آوردن و از مني در آمدن الوجهف
طپیدن دل الحافزه اول طار العظم المستخوان العظام ج الناحرة او از كنده من
النجمة النيرة بوسيدن تلك ان زن ادا الكلي كره با زكشني كيكبار كرتين دو بار
الزجر بسر باز زدن و اهد و واحد بكلي الساهر روى زيين و منه المتساو و غلافا
الغمر المتادان و البذاء كسى او از كردن المتادى بكيد كرا خون المقدس با كرده
طوى نام و اديست بشام المعصية و العصيان نافرمانى كردن الادبار و الدبور
بست بدادن الدبر پس الادبار التدبير باندیشه از مني جزى فرا شدن الاخذ
و الاثى ذفر كرفتن النكاح عفتوب كردن العبرة انكشت نما لانها تغير على كل
سمع و بصر السمك اسمانه و منه السماك للبحر الاغطاش تا ريگ كردن و منه الغطش
في العين كالغش الرسو و الرسوخ استوار شدن الارساء استوار كردن العظم
انباشتن و غلبه كردن الطاقه الصيحه اى نظم الاذان البير و زيرون آمدن
النبر زيرون آمدن المعام جاي السمان الهوى كام دل الاهواج الساعه
منكام و قيامت ايان كى منى است بر فتح اصله اى او ان قيمه درجه اصله
فيما كان كوسى اللبث و الحث درنگ كردن العثية و العثية شبا نگاه **سورة**
النباء عظم ازجه و اصله عن ما التاقل اريكد بگر بسيدن النباء جز النبى

النباء

بعام

بعامبر كه از خدا جزه و هذا النبوة بعامبرى الانباء و التنبه كسى را جزه كردن
الاختلاف آمدن و شد كردن المهاد بستر المهد كستر آمدن و التمهيد بما لغنه
المهد كهوره النوم و النحاس و الرقود حفتن الثبات استابش خواب
و الاصل منه مد الرجل و منه المسبوت للمث لانه يمد الرجل لانه الاحضار للناس
بوشش فوق زبر سبعا هفت السراج جواع الوانج درختان و بهج بحد
المحصرات ابرما نى نزد يك سیده بباريدن من قولهم اعصرت بحارنه اذا دنت
من ان يحض النجاج ريزاننده النجاج ريزان شدن آب الالغاف درختان در هم فته
واحد ثلث المحب شتاد سال الاحباب ج و المحب بالقيم الدم فرغته مدح
الميعات وقت و اصله موهبات النجم در مدين الصور صور اسرافيل الذوق
چشم بدن الاذاقه جش بدن البرد خشكى و هو النوم بلغة شيبان و هذيل التراب
غاميش آب الباب در و اصله بوب الابواب ج الحميم آب گرم و سرد من الاضداد
و الحميم ايضا حوتيس نزد يك الغسق ريم و خون سياه كى از اندام دور خبان
رودة و منه اعشق الليل الوفاق موافقت كردن الرجاء امید داشتن و هو خوف
بلغة هذيل و قربش الكذاب دروغ كوا الكذب دروغ زدن و كشتن الزيادة افزون
شدن و افزون كردن لازم و متعدي الكاعب الك سنانش جند كجى شده باشد
الكواعب ك النرب هم زاد الاثراب ج الحانس قدح با شراب الودهان
والدهن نر بلغة هذيل حسانا بسنده حتى تنول المعطى حسمى الخطاب سخن گفتن

وهو خلق بلفظ قريش التبديل بدل کردن الاستبدال بدل گرفتن بجهت کار
 الحكمة سخن درست الظالم استعجال را اعداد ساختن العدة ساز **سورة النبا**
 القوم ملامت کردن اللایم ملامت کننده القوام والقرامة مبالغة الالامة تلو
 ملامت كشتن المليم سزاوار ملامت البنانة والاعلة سزاوار كتمان البنان والامال
 مع امامه فرايشل وبعين قيامت البرق خيره شدن چشم الخسوف بگرفتن
 ماه حشف به الارض بزمن فرو بردن اورا الوزر بناه جاي الموطن والمكان
 والمستقر جاي ارام بصيرة دانايي كمان وانما، المبالغة وبعال ذو بصيرة فذوق
 المصافق في اقليم المصافق المعاصم العاذر بجمع معذار وهي السور بلفظة
 اهل اليمن الترحيب جنبا بدين الخجل والعجلة شتافتن النجول والاعمال شتايانند
 الزمان والقراءة البيان والبهين بيدا کردن الاسبابة بيدا شدن الشرب والبسور
 روى ترشش کردن من البسراى بخصم الفقر بشت شكنش اي كسر الغفار
 ذرويشى والغفور ويشى الفقيه ويشى الغفراى بجمع البلوغ رسيدين الابلان و
 البلاغ رسانيدن الترقوة جزر کردن النراى بجمع الرقبة افسون کردن الزواق
 از يكديگر جدا شدن ومنه العاقبة الالغاف بهم در بچيده شدن ومنه العاقبة الشام
 والاصل سوقى وجمع سوقى مثل اسدو اسيد السوفى والمسانى راندن
 المنطى خراميدن واصله المنطط اولى لك بلانزويك مدترا الترك بشت
 بدشتن سدا فرو گذاشته من السدى في الثوب المنى تقدير کردن سورة

سورة المدثر

سورة المدثر المدثر والاداء راجعه در خوشتن بچيدن من الذنار الكبير
 بزرگ ياد کردن والرجز فاقه واز شرک بتر الخ والمهاجرة بريدن از كسى لغته
 قريش والرجز الاصنام في لغة اهل يمن ولا تمنن تشكرك عطا مده تا بيشتر باز
 الترف صغیر زدن نقر در زميده شد الناقور صور بالنبطية الوجدية منها الطبع طبع داشتن
 العنيد سینه كشش الارمان در رسانيدن وقيل اصله الانحاف وهذا كسر اللغته
 الصعود فراز وكونيد كو بشت در دوزخ فكر انديشه كرد استبكر بزرگي جيت
 السجود وى کردن الاثر روايت کردن البشر آدمى وروى پوست بيش عمالوا
 والجمع سقر دوزخ معرفة لا تنصرف الانبا، باقى كوشش اللواحه رنگ بگرداننده
 اللوح بگردانيدن ومنه اللواح للهو الغيرة تحه عند نوزده والاصل سحر وعشر
 صر ورك الازدياد افزون شدن الارنياب نكمان افادن الربيب الاسم لغته قريش
 المريض بيمارى وهو الشك بلفظه تيم والغفر بلفظه قريش ما اجبت نك المثل سنان
 التقدّم بيش شدن الماخز بازين سمان الربيب كزف کردن فيصل بجمع معقول
 الرهين كزف کردن الرهين كزف والرهبان والزهني بجمع السك در آوردن السلوك
 در راه شدن الخوض در چيزى رفتن اليقين الموت الشعاعه خواهيش کردن
 الاعراض روى بگردانيدن وهوان يوتك عرضة اي جانيه ابحار اخر نذ الخرج
 النفور والاسستار رويدن القسورة شير بلفظه تحطان من الغيرة وهو الغلبه
 اهل التغوى سزاوار آنت كى ازو بهر بهر نذ اهل المغفرة سزاوار آنت كى با مازة

سورة المزمل التزمه في الايام حابه در خوشترين بچيدن النصف منه الانصاف
 النفس كم كرون النقصان كم سدن الترتيل كساده خوندن ومنه نغزرتل وندان كساده
 الناشية ساعدها شت الشوب باليدن و بديدا آمدن منع الانشاء آوريدن
 لغه عامر بر مصغعه التثنية بغير ورون و ببالا بندين الوطى با شيرة دن رفتن الوطاء
 و الموطاط و المدافعة در خور آمدن افوم فيلا نصب على التثنية افوم راست تر
 القيل كنفار و اصله الو او البئيل خوشترين از دنيا بريده كرون البئيل في از دنيا
 بريدن البئيل القطع و منه الزهور السؤل المشرف حاي بر آمدن اقباب الخاريج
 الخرب حاي خوشترين اقباب المعارب ج الوكيل كاردان و نكه نان التوكيل
 كسي با بر جزى كاشتن و كارد با كسي كذا شتن التوكيل پشت بكسي و ا كرون
 اول و اول خدا و ندان لدای ولدن نزد يك لدرينا نزد يك الشكل و العقل و الصفة
 هذا النكال و الاعلال و الاصول العضم و العضمه طعام در كلو ماندين الكيب
 نوزة ريك لغه كبنده المجهيل هم و رichte معقول كالكليل و المبيع و المجهيل ضد الكليل
 الويسل كزان و نا كوار نده و الوبال المصدر و الا شيب سبيدتر الشيب و رختن
 الشيبه سبيد هموى الثلث سيك الراج چهار يك الخمس پنج يك السدس
 سشرك السبع هفت يك الثمن هشث يك التسع نه يك العشرون يك الا فرديك
 مرد الاخرى ديكر زن الضرب زدن و رفتن برآه المعائنه و القبال كارد زدن
 الاواض وام دادن الغرض فأم و اصله القطع **سورة** التوكر وهي كه بجانبى

ديكر شوند العجى شكنت و كاشتن الاعجاب سكفت آوردن الرشد راه
 راست يا فتن الجذ العظم و هو الملك بلغة قرين السخيه بي خرد و هو الجاهل
 بلغة كنانة السهواج الاضططاط بدهاد كرون و ار حدر كد شتن و لسطط الظلم
 بلغة قرين و الكذب بلغة ختم و الاصل منه البعد التمس بودن و مجامعت كرون
 الماء بركرون و الماء اسم الامتلاء بر شدن الماء كروهي كه چشم از دن بر شود
 الحارس با سيمان الخوسنج الشهاب ستاره كه شيب برود چون آتش الشهاب
 نج الان كنون مبنى است بر فحة الدرانية دانستن طراين قد و ا كرو مان مختلف
 القدره كروهي نه هم دل من الغد و هو القطع الايجاز عاجز كرون و از بس شتن الحرب
 كرجتن الفخس بكاشتن الاسلام سلمان سدن و كرون نهادن و خذ لان
 كذا شتن السليم سپردن و سلام كرون و سلامت دادن السالم تن درست القسط
 بدهاد كرون النحوى صواب جستن العذق آب بيار صعدا سخت دشوار كار خواست
 لبدا كرومانى خوشترين بر بر يكديكر افكند جمع لبدية الضر و الضر كد كرون و الضر
 الاسم و قيل بما واحد كضعيف و ضعف الاجارة زنهار كرون الاسخى زنهار
 خوشترين الجابر و المجير زنهار و صنده و المجاورة و الجوار با يكديكر هم با يكديكر كرون
 الالحاد و الالحاد مجسدين و منه التحد في العبر الملتخ الملتجى ببناء كاه الضعف
 شنت الاستضعاف ضعيف شمردن الامد غايب و هو البعد في لغة محمدان
 الاظهار اشكارا كرون و مطلق كرون الارضنا پسنديدن بين بدى فواش

نوح

خلف واپس **سورة نوح** التوم کرو ہی کی بجائے برخیزند مثل از پیش
 الاصبح انكشت الاصابيح الاذن كوش الاذانج الاصرار بركناه بايستان
 وهي الشدة ويقال من عيين صري اي لا يجت فيها قضا الاعلان اشكارا كرون الابرار
 بنهان كرون المدرار فو ريزند ومنه الدرر والدررة الوفا راهتكي وهو العظيمة
 بلغة قوميس الطور باركونه الاطوانج الطباق زور بديكر النور وشنای الينر
 روشن البساط شاد روان المنهاج راه روشن التراه فراج النجاج الكبار
 سخت بزرگ و ذ و سواج و يعوث و يعوق و سرتام بيان قوم نوح است
 الحظيكة كناه الاغزان عزة كرون ديار اسرار اري التبهه ملاك كرون السار ملاك
سورة المعارج العروج بالابرشدين المعراج نه دبان و پايه بريبالا المعارج هو المعارج
 نج خمين الف سنة بجاه هزار سال البعيد دور المحمل من كذا حنة و هو
 در دي الزيت لغة اندلس لانه يحوي على محمل و خواست و ارزو كرد يودو
 الاقندا حويشتن باز خريدن الغديه بدل التفصيله والقبيله والعشيرة والكن
 دو دمانا المجمع جملة الاجاء والبنجبة بركا نيدن النجاه برشتن نظري نام در كه است
 از در كات دوزخ معرّفه لا ينصرف الشوي پوست سر و كو بند دست و پاي
 المخلوع و الخروج ناسكيبا المنس سوذن التماس التماس بديكر ابا سوذن
 الدوام هيشه بودن المحروم بي روزي الامان والامنة والامن ايمن شدن
 الحامن جاي ايمن شدن الامانة والزمنة زنهان الهد بجهان الرعابة شاكه دانستن

من الصفة

المعارج

والمراعاة كوش فرا بستن قبلك بسوي تو الاهطع شتا فتن اليمين دست
 راست الشمال دست چپ البعة كروهي هم دل لغه قوميس والاصل عزوة العزوة
 بكسي واخواندن اللغو واللغو العبت باري كرون النصب هر چه بياي كند بكون
 علم و جزآن الايعاض شتا فتن لغه كانه الذلة والمذلة خور شدن الذليل خور الاذلة
 الاذل خور تر الذل رام شدن التذليل رام كرون الذلول رام الذلج **سورة**
الحاقة قيامت ربح ضرر مادي سرد العي والعوا از حد در گذشتن
 و بعابت پيري رسيدن التسخير فرمان بردار كردن ثمانية هشت حصوما
 بيابى اخذ من جسم الوايم لانه شبايع عليه الكي بعد الكي لحم تويدين و دواع كرون
 الصرع افكذن العيون درخت الاعجاز الحواي خالي شدن واققان والمؤنكثات
 ديجهها قوم لوط الايتحاك الانقلاب الربو افزون شدن وبالا كفتن ومنه البربوة
 المحمل مالكان منفصلا والمحمل مالكان منفصلا المحمل برداشتن و بار دار كشتن و بار بردن
 وكس را بر ستور خویش نشاندن بجاي بركشي اجوارى الوحي تكلمه و كشتن الوحي
 والوحي والوحي سنت شدن الايمان والتوهين ست كردن الرجا كونه
 الارهاج العوض عرض كردن هاوتم فرا كير يد شما مردان الاسلاف بسن زساد
 السلف گذشتگان انحلا انهي شدن و گذشتن السلطان حجت لغه قوميس النقل
 دست و اكردن بستن الذريع بگزيه نمودن سجون ذرا عا مفاد كز ههنا انجا
 ههناك انجا الغيلين كالغلة آخ از اندام و و خيان بيا لايد لغه از دشنة

الحاقة

الشاع شوكوى واصله التدوين في العلم الكاسن قال كوالثقول سخن ركسى فوايتن
 بعضى برخى الافاويلج الاقوال الميمى سوكنذ الوينى رك دل حاجرين بازو ايد
 الحرة پشمان **سوق** **سوق** النون ما بهى وقيل الذوات الخلق حوى الاوهى
 مراهنه كردن الحلاف سوكنذ خور الحلف سوكنذ الحلف سوكنذ خورن الحلف
 يدكوى المشاد و نوره المشى رفتن النيم والنعمة سخن چينى كردن العقل درشت
 و نايك من العتله و هنى الناقه الى لا تلغ فى ابد قويه الزيم ايك حويتن رابرومى
 بنده و ازينان بناسد الوسم الكى و اع كردن الخړطوم بنى لغه مدح الصرم بريد
 الاصباح فبا مراء سدن الاستشاد ان ساء الله كفن الطيف و الهطاف
 خيال و العذاب بلغه اهل شام و يحنون بلغه لغيف الصريم شب تاريك بلغه
 جديمه سبى به لانصرام الضكار منه العذو با مراء كردن بكارى العذو و العذاه
 چاشت الخړت كشت زار كردن النخاف و الحافيه بايكديگر سخن اهسته كتمن
 الحرد اهنگ او سطرهم اعد لهم بلغه قرين لولا سبحون جو انكو يند ان ساء الله
 الاقبال روى نفاون عسى شايدكم بود النجيه و الاحيار و الحنيه بر كريدن الزعيم
 بنرفشار الكشف و ابرون عن ساني ادر سخن سخت الاستطاعة و الاطاعة
 توانستن الاستدراج اندك در كار آوردن بجه نرجه بعد رجح الاملا مملت
 داون املى له مهلت داد او را المين بسنوار المعوم تا وان الازام تا وان الحار
 المعوم الموع بلغه قرين الحوت ما بهى الحيسان الكظم حشم فرو خوردن الكظم

ن

ن

كردن

و الكظم

و المكطوم عكسين الدرک و الادراك و المذارک دريا فنن العوادت
 برهنه از درخت و كوه الذم و الدام نكو سيدن الاصحاء و الاصطفا و الاجتباء
 بر كريدن زل بلغه بزل زللاً الازلان بلغه ايندن زلخا خاك نرم
سورة تبارك يا بنده است من البر و ك هو البوت و منه البركه البوت الماء
 فيها النقاوت و النقاوة فون سدن و ناموار سدن خاصياً ذيللاً الخردور
 لغه بنى عدى الحبر مانده و نجه الاستحسار مانده و رجه سدن النزين اراستن
 الرحوم ستارگان که در شياطين اندازند جرح و الرحم ايضا المنصور
 الشخصى بايك خرد الغوز بر جوشيدن النيم و الامتياز از هم جدا سدن المنه
 و النيمه جدا كردن العيط حشم آوردن الحازن نكه بان الخرنج اخرا نكه كنجينه
 الخراينج النيز و المنذر بهم كنده الانذار بهم كردن العقل خرد ميسدن
 و در يا فتن الاعتراف اقرار آوردن سخن دورى باو اللطيف دور بنى اللطف
 نظر كردن المنكب كباره زمين المنكب كبر المود كريدن الحاسب باوى كه سنگ بيزه
 آرد النيك و النكور و المنكر عذاب بزرگ الاظهار ما شناختن النيكه ما شناستن
 كره ايندن الغيب فرا كردن بنجه و بنشاب رفتن و راندن و الامساك كجا و ان
 الاستساك و التمسك جنگ در زدن الدزاء آوريدن لغه قرين منى كى قلما سين
 اتكاه المساده عكسين كردن الادعاء دعوى كردن العور بزمين فرو سدن اب

ن

التحريم

المعين اب يبد الغه قریش **سورة** لم جراً اصله ما التحريم حوام کردن الا خلال
حلال کردن العوض بار بزدن و عطا دادن التحليل و الفله سوگند راست کردن
وفيل تحله اليتيم كفايتها المولى هذا وندوست وازا كنده وازاد کرده و برعم
المعرفة و العرفان شناختن المعارف يكد كبريا شناختن التعريف شناسا كبروانا
و خوش بوى کردن العرف بوى خوش الصغوميل کردن بلفه ضم الظاهر با يكد بگيريم
بودن الظهيريم بشت جبرئيل بلعبه انبه معرفة لا تصرف و الاصل كبرئيل فكبره
العبد و الله الله انى عبد الله النطق باى كشدن زن العنوت فرمان بردارى
کردن و در نماز زردار اسنادن السباحة در زمين رفتن السباح الصائم بلفه منزل
التيب زن شوى ديد الكبر زن شوى ناديد العليظ درشت و سبتر قويه
نصوها توبه كى هرگز نشكند الكيفه فرا پوشيدن كناه و كنى رت کردن سوگند و الكفاة
الاسم يعنى كناه پوشش السوء و السوء بدى السى و السية بد الاسواء و السواء
بدت الاساءة بدى کردن الخزي خوار و زسوا شدن الاجزاء خوار کردن و زسوا
کردن و هو الغر بلفه بختية الامام تمام کردن و المجد هده و الجهاد با كسى كازار کردن
المنافة و النفاق دوروى کردن الخون و الاختيان حيات کردن البنات و الابنة
و خرو و الناء بدل من الواو و كذالك الاخت الاحسان بجاه و شستن التحصين استوار
کردن الحصن حصار الحصون ج **سورة** النسا و النسوة زمان لعده نهن

الطلاق

لظهر من

شمر

لظهر من الذى تحب من عدتهن بى ك زمان در عده العاشه و النسخ كاز
بشت كازنا و بخره اخذ اندازة الحد و ج الاحداث كاز نو آوردن المعروف
كاز كه همه كس بسند المكرضه الوعظ بند دادن رزق روزى و اذير زن
رزق الاحساب از جاي چشم و اشتن حسته بشت است اورا اللائى و اللائى
و اللوائى ان زمان الغنوط و الياض نانو ميد شدن اليوس نوميد الحيف و الحيف
بى نماز شدن زن ثلثة اشهر سب ما اولات الاحمال زمان ابستن الاسكان آرام
دادن السكن ارامه الكينه ارام وى السكن كاز الوجد و الكر سندن المقارة
و الضارة كذير كاز ندر سا بدن النضيق تنگ کردن الانفاق ميزينه كاز الاصله
شبر دادن الاستر صناع شبر و بنده جستن الابطار با يكد بگير مشورت کردن
و فرمان بردن السعة فراخ شدن و فراخ فرا رسدن و السعة المال بلفه غان الا
الاساع توا كز شدن و كاي رسيدن الكلف بكون در آوردن التكلف از حوشنى
جزى نمودن كى در و بنا شد كاتين و كاتين جندك بود القرية ديه العريج اللب خود
الالباب ج الظلمه نار كى الظلمة ج الاطلام در نار بكي شدن **سورة** التصوير
نگاشتن المصور نكار نهن الزعم دعوى کردن و الزعم الكذب بلفه حى المعابن بگير بگير
عنب آوردن الاصابه رسيدن و مصواب كفن و خوليسن و يافض العدة و شمن بفتح
عع الواحد و الجمع الاعداة المعادة با يكد بگير را و شمنى كرون العداوة و البغضاء و شمن

التعابن

الحذر بهن كردن الصغ والعنود كذشتن الحفود وكذا يابده والاصل فيه التعطبه
 الشيخ بخيل كردن الشيخ بخيل الاشحة المضاعفة افزون كردن الضعف يك دو
 الاصغاف افزون كردن وهذا وندا افزون شدن احليم بر دو بار **سورة الحنة**
 سپر من اجتن وهو الستر ومنه اجتن والجبن والجنون والجهان الصد بگردانیدن
 الصدو بگشتن الطبع مهر كردن الغنه والفتن استغف علم آموختن الحنبة جوب
 الحنبة السند پشت فرا وبارادون صاج بایک کرد وبعص صياحا والصبح را
 الاسم الافك بگردانیدن ومنه الافك للكلب وهو لغه فيس التي تترجى بگردانیدن واولوية
 مبالغته الرأس سر والرؤس تعالوا بيا بيد شما مردان تعالين بيا بيد شما زنان
 سواء يكسان الفسوف افزون بيرون شدن الانفصاف بگردانیدن الفسوف
 المدينة شهر المدائن لولا ولوما جرائنه النصف صدقه دادن **سورة القدر** القدس
 باک الاثني تانوسنده الهوف در رسیدن الاثني در رسیدن الهوف وجود شدن
 و توبه كردن جملوا النوربه دادند ايش ترا توبه والاصل و توبه من وري التوبه
 لم يملوا كارتكردند بدان الوي دوست الاولياج التني آرزو كردن التمنية بارزو
 آوردن الامنية آرزو والامانيج والاماني الاطيل في لغه قرش الجبج آدینه البیع
 خریدن و فوضن الكثير بشار النجاة بازگشتن كردن **سورة الصفا** المقت
 دشمن دشمن لغه قرش رهن البناء استوار كردن بنا را برهنه رها حنی طن انه
 استوار كردن همان برده شد

المنافقون

الجبج

الصف

من الرصاص

من الرصاص الايذاء رنجانیدن الاداء رنج الزنج بچسیدن الاذاعه بمجسبان
 يا بن اسرائيل يعبوب الاقضاء وروغ فرا ساختن الغزبه الاسم
 الاطفا فروگشتن آتش و حراج الغم ومان والاصل قوة الافواج الكراهية
 دشوار شدن التكر بگردانیدن الكراه بدشوارى بر طارى دشمن اظهار
 غالب كردانیدن الظهور غالب شدن و بر جاي بلند شدن و اشكال شدن الدلالة
 راه نمودن الدليل راه نماي مسكن طيبة جايلها همای باكنزه الطيب خوش شدن
 و باك شدن الحوار تون بارى كنان عيسى الحوار تى بكى النابيد نبر و دادن الايد
 نبر و **سورة** المودة دوست داشتن المودة بايكديگر دوستى كردن سواء
 ميان الرحم خویش و زهدان الارحام ح اسوة حسنة پي بردن نيكو البرى بزار
 البراءة بزار شدن بدار بديرامد بيد و بدوا البرئ بكي كردن و راست شدن
 سوگند و پد يرفتن طاعت الاضاط دادن الامني ان ارمودن الجناح كناه
 النكاح زن كردن و شوى كردن الانكاح بزنى دادن الاستنكاح بزنى خواستن
 بعص الكواف بنگاهارمان كافر العصه كسى بانگاه دشمن الاعتصام جنگ درودن
 العوث در گذشتن المعاقبة عقوبت كردن و غنيمت يافتن و از پي كس در آمدن
 المبايع بيعت كردن السرقة دزدى كردن الزمان يمد و يقصر بليد كاري كردن البستان
 دروغ گفتن و البعت حيران كردن الرجل باي الرجل القدم بيش باي الاقدام

المحنة

تلك

سورة الحشر القذف اذا حقن التحريب ويران كردن الاعتبار بغيرت كرفتن الحلال
 از خان و مان بيرون شدن و بيرون كردن المشافه خلاف كردن و الضلال ايضا
 بلغ حرم القنينة درخت حراما بلغة او پس الاصل بن الاصول في الاقواء بازر كردن
 و غنمت كردن اندي و التي غنمت والتي بازرگشتن و منه التي لا تطلق بعد الزوال
 التعمير فاو اي شدن سايه الاخاف بوماندن ستور كجمل كسبان الركب شتران
 الشكيط مستط كردن ان كى تا الدولة دست بديت كردن اندي المداولة كردن
 روزگار بيئيگ بد النبوة حاي دادن الوطر حاجت الحاجة در بايت و چشم خند
 الخصاصة بد حال اخذ من الخصاض وهو الغرغ بين الاماني العقل كينه و لى پشت
 بر كردن الجدار و ديوار الجذرج الباس دلهى انك و اوه بر ابر كردن الاستوايكن
 شدن النضج ازم باز شكافه شدن السلام ل عيب المحيئين ان بد بلغة قريش
 و الاصل ما يمين من الامانة الجبار كما مكار **سورة** المجادلة و الجدل باكر كاويدن
 در خصومت من اجل و هو القوة و منه الاجدل للضعف و الجدل للفضة و الجدل للزمام
 و علام حاوئ للشد بد العرام الاثتكا و الشكابة كله كردن و ما يدين التما و وكيد
 جواب دادن لغه كمانه و قريش اعظاهرة و الظها رسته ظها را كندن الزور
 و بوع التحير ازا كردن الحز ازا مرد الاحراج الصيام و الصوم روزه و شستن
 سبتى شمت الحادة با كسى حرب كردن من اهد و هو المنع و منه اهد و اهداد

للجواب

للجواب الكبت بسروى انكندن و حوار كردن التماجي و المناجات بايكديگر
 را از كفتن من النوى النخيم را از الثالث سيم الرابع جهارم الخامس سيم السادس
 ستم السابع هفتم الثامن هشتم التاسع لهم العاشر و هم التحيمة بر كسى سلام
 كردن حزنه اندو مكن كردن او را بجزنة حزنه حزنه اندو مكن شد التفتيح فراخ و انشتن
 التفتيح حاي فراخ و اكرودن الشور بر تر نشستن و ما سنا زكاري كردن دن و شوى با
 بايكديگر الدرجه بايه بر بالا بر الدرجه بايه بر زيرو و الصدفة ايج بدو و يش و هند ا
 الصدق شج الاسح و دست يافتن الحرب كروه لغه اهل تمامه الغلبة عليه كردن
 الترح الرحمة **سورة الحديد** الطاهر بيدا بهتى الباطن نهان از جوى الاستخفاف
 حليفه كردن كسى را الحليفه انك از پس و كبرى نشيند الحلايق ج الخلافة ايسر ادي
 مجاي كسى كه پيش از او بوده باشد التحليف و ايس كذا شتى حلفه از پس وكيد
 آينه الميثاق عهد و اصد موبان الرؤف مهربان الراقه مهربان كردن من ذاكبت
 انك الاقباس رو شنامى باز كرفتن القبس بازة آتش باز كرفته الاتمام حستن
 السور بارو الترتيب چشم و شستن هي موليكم اى اوليكم الاول سزا و ارتد الم ايان
 اى وقت نيامد هنوز الاقنى وقت آمدن العسوة سحت دل شدن النفاخ بايكديگر
 فر اوردن الفخر نازان الغنى بارانى كى وقت حاجت ايد لغه على و الغنى المصدر الصا
 الكفر بوشيدن الكافر بزرگكردن الجهاج خشك شدن نبات العرض سنا و الطول

الحديد

در آن آبی اندوخته شد یا سیاهی شد فروغ شد فروغ و حمال خرامند
الغسطل نصیب بلغم بر برون الغسطل العادل بلغم الروم المغسطل العادل قسط را
تکدی آهمن الذریه فرزند تبع علی الواحد بلغم التفتیح خبری در فنی جزیری و شستن التفتیح
الغسطل از پس فرا شدن العلامه و الاثر نشان العلامه و الاثر و الاثر و الاثر
برزیدن در میان الاشیاء نو آوردن البدیع نو آورده اکتفیل التصبیب التبتیة **سورة**
الواقعه الواقعة قامت کاذبه کذب و تخلف حافظه فرو ننده الرج جنبنا نندن
الطبباء کردوا البس خرد و مرد کردن لغه کنده الوصف بجا مرصع کردن التفتیح برفی قرار
کردن الابریقم التصدیق سر بر زد آوردن الاثراف بر ساندن شراب از کسی
و آب جابه و بر سیدن آن الاخور بکوجشم الحورج الاعین فراخ جسم العین
الکن در زمان دشتن الکن زمان حانه ذکوه الاکمانج الکنان مثلثة الاکتراج
السد درخت کذا الواحد سدره الطلح درخت موز الواحد طلح الحصف جار درخت
بزدن النضد و الحصف بر هم نهادن ما یکتوب آبی روان السک ریختن آب
العواش بستر الترسج العروب شوی دست العربج السوم باد کرم بود
الزور باد کرم بشت الیجوم و دوسیه لغه حضرموت الاثراف تحت بر کسی فراخ
کردن و فراخ شدن آن الحث کناه الزقوم شجره فی النار الهم شتره انی شنه زده
الاهیم یکی النزل روزی المسوق عاجز الزرع کشت کردن و رویا بندن کشت و زرع
الزراع

الواقعه

الطول

الطول روز گذارستن التفتیح شگفتی نمودن المزن ابر سید الاجاج آبتخ
المنع المنفعة الاقواء تو شنه شدن واصله ان یصل الی الفواء و هو السد
الحلوم نای کلو جینند آن هنگام الروح بر اسودن الریحان شاه سپرم واصله
ریحان و هو الرزق بلغم الحثه **سورة الرحمن** الرحمن استاره و درخت بی ساق البحر
باساق بلغم الیمامه الامام خلق بلغم هذیل الکم غلاف شکوفه الاکامج الالاء
نعمتها الواحدی و الی الصلصال کل خشک بزریر پای بانک کند من المصلصلة
و هو صوت التهام النخ رکوزه کر الخذف سعال الجان بذر پریان الخارج زبانه
آتش بی دود و کذکما شواظ مرصع در هم گذاشتن مرصع مرصع البترخ حجاب
میان دو چیز لا یبعیان بهم در نیامیزند البغیة جتن البغی ستم کردن العناد
نیت شدن البغی اما نذن الجلال بزرگ و ارشدن النغوذ بیرون گذارستن
النظر کوشه الاقطارج النحاس دود بلغم کمانه الاقطارج سیاری انصاف یکدیگر کنند
در جنگ وزده کلکون الدمان اولم شخ و کو بند رو غنباج و هن الیما و مغسول
النشان خیر البطانة استر البطاین ج الجنی بار درخت امرأة فاصرات الطرف
زنی که جز بشوی نیکو الطفت بجا معت کرد و بالذمیه الیاقوت م الادیام
سیاه نمودن کیمه از سیرالی النصح بر جو سیدن آب از چشمه الرمان نار الحیرة
زنی بکوب و سیرا بنفرو الاصل خیره مخفف الحیام خیمها الرزق شادروا کوشند

الرحمن

القر

كوييد بالشمها وكوييد ثمر غارنا العنقوي جأنهاى كراغايه منسوبه الى عبقرية
وهي مكان في باديه للجن الواحد عبقرية **سورة النمر** الاستمرار روان سدن
واستوار سدن الاله زود جاريه ستر بار زدن وبازا استادن بزجر كسي الفزد
جمع النذيراي ييم كشدگان جزاؤ منشتر مبلغ براكند الاله نار بزان سدن آب
قدر قضى الذمار ميج كشتي لغه هذيل الدر سرج كوز نجده الاله كار بند كرفتن
الجنس بد اختر كودا يندن النحن بد اختر سدن الانقار از بن بركندن السج
الجنون بلغه غسان الاشر بر نشاط الاشر والبطر والمخج نشاطي نندن اذوب
والنرق جسم دشتن الرقيب لكاه بان التسم والخشيدن النعيم مبالغه القمه
بخش الانقام قست كرون واخشيده سدن الاستقسام طلب النعيم العاطل
از يكديگر فوا كرفتن المعيم كياه خشك درهم شكسته المعتم شكستن الاخطار
احظير از شاخ درخت ساختن الال الاصل الالف بدل من الهاء السحري
صح دم النمارى والمراة والمماراة بشك سدن وبايكديگر بشك سدن الامتراء
بشك افتادن المرينه الشك بلغه جرم المراد وده جنزى خواستن از كسى من الود
وهو الطلب الضيف مهمان وفيه سوي منه الجمع والواحد والمذكور والمؤنث لانه
التضييف مهمان كرون النصب بامداد آمدن الزبريشتن الزبريشته حاج
زبور الزبور بمعنى الزبور كالركوب بمعنى المركوب المحرم لشكر شكستى ادهى

سخت

عبد المولى

سخت تر الالهيه كاصعب امر بلخ تر السحب كشدن ومنه السحاب وكذا
المسحب للكبكاء اللج نكريستن ودر خشيدن برف الشيعه كروهي ممدل
اليشعج والاشباع **سورة النجم** بزوين المحوى فوافادن الالهوا
زو افكندن العوايه نى راه سدن وزيان كرون الاغوايه نى راه كرون المرارة
القوة بلغه وزيست سدن المنهى در خشيت در اسمان منعم اللات نام ان شست
كه بنوعطيان برستيدندى مناة معوفة لا تنصرف صنم كانت تعبدت اخر اعنة
وهذيل الضيف نقصان كرون وجور كرون بلغه اهل الصين والصفرى وزنه
فعل تقيم الفاء الاجتناب به من كرون الكبرية كناه بزرك الكبار يرح الهم كناه
خرد الجنين بجه اندر شكم الاجنه ج الاكلاء بر بده كرون عطا من البلوغ الالكلام
النوفيه عام كرون النوفى جان برداشتن وتمام سدن الوزر كناه بر كسى قضى
والوزر للاسم الابلاء بكريانيدن البلاء كرىستن الاقسا سرما به دادن القينة
وراس المال سرما به السنوى نام ان ساره كى بن خذاعه مى برستيدند الاذرف
نزديك آمدن الازفة روز قياست السمود بازي كرون وعافل سدن **سورة**
الطور الرق پوست كى بروى نويستد العجارة اباد انى كرون السقف اسمانه
السقف ج كرهين ورهن الالتم كم كرون يكت التا بلغه تريس الغلام
كودك شهوة بديده مده من العلمه وهى الشيع الغلمان ج ريب المكون

النجم

الطور

حوادث روزگار الاحلام خردنا و خوابها التلم بزبان جوین السلا لیم سخی
 به لانه یسلم الانسان الى المعصنة الصعود والصبوط الكسف پاره از آسمان
 العظ پاره از شب السقوط افادن الاسقاط ^{بالا بردن} یکنگدن السحاب ابر السحب
 مع الرکم برهم نشاندن الرکام برهم نسه الصعق بی هوش شدن و بگردن
 الطاعفة انشی که از ابر جهند و می الموت بلوغ عمان ^{الذرو و زیادادن}
 ومنه الذرارة الوفر بار کران الوفر کران کردن کوش الجک راهها جمع جیکه و عقال
 ح جاک و هو لغم جوم الخوض دروغ گفتن لغه کمانه فی غمزه در خیر فی وصلابنی و
 واصله مجمع الماء یوق منه الغر فز ابوشیدن آب جبری را یقنون یخرفون الغننه
 العنونه المحجور خفتی لغه من ذیل الروع بنهان سوی کسی باجری شدن الجمل کرماله
 الالباس بهم در دل گرفتن الصرة بانک منعله بلغم حمیر الصوک بر روی زدن
 و کوفی العجز به رذن من العجز العقیم والعافر ما زاینه كذلك بهجما الحظ
 کار بزرگ الطین نخل التسیم نشان کردن الحسنة المعلمة الاشراف زیادت
 بکار بردن الیم دریا بالنبطیه الیرج العقیم با دین منه الریمم استخوان ریزیدن و هو
 الرماد بلغم حضرت موت الذنوب بده واصله فی الذل **سورة ق** قاف نام کو
 محیط بدینا کتاب حنیط لوع محفوظ المیرج کار شوریدن البهیج زینا الحصد درون
 البسوف دراز شدن خرما بین الطلع سکوفه البلد شهر و ایضا البها بان امیت
 مرده

الذاریات

ق

مرده واصله منبوت و قد یخفف فیقال میت المینة مردار الرس جبه و کوبند
 وادست بعینه الایکبر شمع شمع کللی بود ارملوک خیر العنی در ما نزل اللبش وید
 کردن کار بر کسی المجدید تو من مجد و هو العظ جبل الورد رک کردن الملقیان
 فرستگان جب و راست اللفظ گفتن و از دمان یکفدن العتید حاضر الشکره
 سفنی جان کندن الحید بگردانیدن و هو النوار بلغمه اوس الغطاء پوشش الحید
 تیز من الحرة القرن یار الغرناج الاقران فرین شدن با یکدیگر بعد و در شد بعد
 بعداً فهو بعد النقیب در شهرها گردیدن و باز جنت کردن الجیص و المحیص بگردیدن
 الی السمع کوشن فرا داشت اللغوب مانده شدن لغه حضرت موت سراعاً شتابان
 جمع سریع **سورة الحجر** الغض زود داشتن او از و فرا حوا با بدن جسم بلغم قریش
 الصوت او از الاصوات حج الحجة سرای زمان الحرات و الحجرج الجمال نادان شدن
 الدائمة بشمان شدن العنث بزه کار شدن و در کار دشوار افادن بلغم قریش
 الاعانت حج در کاری دشوار افکندن الاصلاح باصلاح آوردن السحرية افسوس
 و کشتن النساء بیکدیگر العقب نهادن و اللبنة اللقب التجسس و التفتس باز جنتی
 الا ان التجسس فی الشر و التجسس فی الخیر الاغنیاب غیبت کردن الفجیة قبله
 بزرگ الشعوب ج الاعراب بدویان من علیه منت نهادن **سورة الفتح**
الفتح دایرة السوء گردش روزگار بدی الدوران گردیدن الادارة

التزین درین کرد اندک
 با یکدیگر کرد

الحجرات

الفتح

بکروا بنون اللحن نوزی کردن العزیز باری کردن اخذ من العزاز و سونجو صلت
 التوفیر بزرگ داشتن و منه الوفاة التکث عند شکستن و تاب باز دادن در سیمان
 و التکث الاسم و قبل التکث التفتض و هذا کسر اللغة الشغل مشغول کردن البوار
 هلاک شدن و البورج البابر المغنم غنیمت المعانم ج الاغیر تک الحوج تنگ شدن
 لغه قیس بن عیدان اخذ من الخریز و من السوا المتلف الکف باز داشتن السنة
 نهاد بیظن مکة اندرون مکة الاطمار بیرونی دادن الهدی و الهدی قربانی که بکلمه
 فرستادن المحل ابحا که حلال شود کشتن قربان المعرة سختی و ریح لغه متوجع التزیر
 پراکنده شدن الحیمة مام و تکث الازام لازم کردن و سنا سا کردن ایندین الکلمه یک سخن
 الکلمات و الخلم ج **سورة محمود** بهم حال ایشان العاقل نادرست الاثنان بسیار
 کشتن و سنت کرد ایندین کسی با بخواست الاوزار الأشک التثیت استوار کردن
 تعانکوساری باء الاجناب باطل کردن التذمیر هلاک کردن لغه اهل سبنا التواؤ
 معیم شدن لغه قیس الأشون از حال تکثرت آب و الآسن التثین لغه تعیم
 الخرمی اللغه حوس خوار العسل تکبیر التصفیه صاف کردن الثرة میوه الثمرات
 ج المعاء و دانی الامتار ج اکنون البغته ناکاه کردن الاشراف نمانها قیامت
 جمع شرطی القلب بر کردن و فافا و اشون السورة م المعنی علیه بهیوس شده الغرم
 دل بر طاری نهادن و غرم الامر تحفته بلغه از تشوة الاضمام کز کردن الاتفال قلها

محکم الایام

انق

التسویل

التسویل بیار استن الاستیاط تخشم آوردن السخط خشم گرفتن و بعدی علی
 الاضغان کینها جمع صغیر لحن التول معنی کفارة السلم الصلح لغه کینه الوتر تفتض
 کردن الاحواء سخن کردن در سوال **سورة حم** حم ما هو کاین ای قدر و ایاة
 بقیة من الاثر و هو الزوایه الاجابة و الاستجابة یا شیخ کردن بدعا اول العوی منسوب
 الی عوبه و هی ما حین دار مساجد اسمعيل النصال از شیر باز کردن تلمون سی اربعون
 جمله الأشد غایت جوانی جمع شد کفلس و اقلیس الایزاع الالهام بلوغه قریب
 التقبل و الغبول پذیرفتن العجا و زر کدشتن اقی له شه بره کلمه بقولها المنبرم
 عند الصخر التفت لاف و نبح الظفر الاف و نبح الأذن الاستعانة فریاد خوشتن
 الاعانة و نیادر سیدن الائمة کزوه الأهم ج المحون الجوان بلغه هذیل الاجان ف
 منازل قوم عاد الحثف ربک کز بلغه حضرموت العارضن ابری که سابه اقلند
 و باردة الاستقبال بش و اسندن الامطار بارانیدن التکلین جای دادن و
 و دست دادن حاق به کردنش اندر گرفت بحیق به حقیق الاستهزاء افسوس
 داشتن حول کرد بر کرد الصرف و التصریف کرد ایندین الغربان هر طاعت
 که بدو نزدیک جویند بر حمت خدای الحضور نزدیک آمدن الانصات نیوشیدن
 اولوا العزم اولوا الجزم بلغه هذیل **سورة الجاثية** الذییب نرم رفتن الزاوية
 جنبه الدواب ج الاشیاذ فاکر رفتن الحفزة افسوس داشتن الزجر عذاب

الأحقاف

الجاثية

در نماک لغه هندی الفک کشتی بیع علی الواحد و الجمع آیام الله و فایعه فی الامم المانیة
 الشریعة و الشریعة راه در دین الشریع بید کردن شروع در آب آمدن و
 و در کاری شدن الاجتراج کار کردن لغه کلث بن و بزة الغشاوة تاریکی
 و الواو فیه البادلان من الغشبان الحجة البینة الجنوب زانوار آمدن الاستساج
 نخت کرفق الاستعاب از کسی در خولست کی تراختود کند الکبریا، هو
 بزرد کواری **سورة الاحقاف** مبارکه شبنی خجسته الشک یکنان افادن الذخان
 دوو الانتقام کینه کشیدن التاؤبه گزاردن الرحم القتل بلغه قریش الاعتراف
 بیکسو شدن اسری به شیب ببرد او را رهوا سهلا بلغه هندی و ساکنان بالبطیفة
 و قال بعض اهل الفخرانة فارسی محض فعلی مذاقوله رهوا ای طریق منفتح
 غیر منشد النعمه خوش عیش شدن و نازک تن شدن العلی چو کشیدن العتق
 جفا کشیدن **سورة الزخرف** ام الکتاب لغه محفوظ انضرب بگردانیم الاقوان
 تو استن لغه الحجاز الجزو بوجه الخلیفة نشان روی و ایضا زیور الحفصام الحفصام
 با کسی خصومت کردن الحضم و الحضم بجا کشت باطل الاسواء سیاه شدن الامة
 الدین و المذهب الاقضاء بر پی رفتن براء بزاران ای دوباره و حذف المضاف و قیم
 المضاف الیه معناه العقب فرزندان و بایشنه الزخرف از ایش غش عنه
 اعراض کرد از ویغشو غشوا التقیض نقد بر کردن و سبب ساخن بجد کشتن

الذخان

الزخرف

دوری

دوری مشرق از مغرب الاصح کز الصم ح اما اصله ان ما و ما زبارة الذهب
 زرا اسم جنس است الایاف اندکین کردن و بخشم آوردن صدق بنا لیدو
 و بانگ کرد و یصد صدیدا الخبیر و الجبور سنا کردن الصحفة کاسه بزرگ لغه
 قریش الصحاف ج اللذة مزه یا فتن التغیر سنت کردانیدن الفور سنت
 شدن الابل اس نومییدن شدن لغه کنانه مالک اسم علمت چون زید و عمر و الابرار
 کار محکم کردن و بستو آوردن العبد تنگ استن الوصف نشان کردن
سورة حم حم عسق سخن حلم و مجرد و علم و سنا و قدرت من ام الزوی مکة
 المخلد و کلید المعالید کبر بزرگ امد الحاجة بایکدیگر تحت آوردن الذخیر
 باطل شدن تحت لغه قریش النصب بهره کلمه الفضل فضا سابق الروضة مزخ زاز
 الروضا شج الاقتراف کسب کردن لغه مزخ المحو شتر دن الزکود ایستادن
 آب و کشتی و باد الایبان ملامک کردن لغه جریم الشوری مشورت کردن
 الموهب و الهبة و ادن الحجاب برده الابدان کلمه تشبیه **سورة الفصیل**
 پیدا کردن و از یکدیگر جدا کردن التدماند الانداج الاقوات زور بیهاتس
 بدأ ختمه شد یخس یخس الجلود یوست الجلود و یقال ان الجلود کنانة عن العویج
 الاستنار در برده شد الارداء هلاک کردن الایقان هلاکاه کردن ناهجابه
 دور افکنده خویشتن را السامی دور شدن الشفاق الصلال بلغه جریم **سورة**
المؤمن الطول الفضل العزم افسد کردن و اندوه کن کردن و کواخس یلقی الرود

شوری

حم السجدة

المؤمن

فوقه سند و آنرا حایته الاعین بخبات چشمها الاستحیاء زنده بکنایه است
 و شرم و استن النکبر بزرگ منشی کردن الکتمان پوشیدن راز با س الله عذاب
 خدای الداب عادت کردن السنا و از یکدیگر پرسیدن من تد البعیر اذا ربک راکب
 ما زلتهم سببته بودید شما الصرح کوشک بلغم القبط و هو البیت بلغمه جیره اسباب
 السموات در ماه اسمان السبب رسن لاجرم لابد و کوبند حقا و هو کلمه تشبیحی لایعظ
 یبوعظک التوفیق کار کرد با کسی گذاشتن الذخیر خورشیدن و النهار مقصود
 الطفل کوزک خرد العنصر قصه و اکتف و از بی کسی فراموشیدن
 النحو بل کما خداوند چیزی کرد ایندن و الخوال الخدم الأنا ساعتهما واحدها انی
 و انی الظلمة سیوان الظلمة الطاعوت مخرج و بر این سستند جز خدای الواد
 و التمازاید مان للمانع و هو بزرگ و یوثق و یکون واحدا و جمعا الانقاد و الاستغاذ
 برهانیدن الغرقة خانه بزبالا الخوف و الغرقات ج الاخلاق و عده حلاف کردن
 و خلف و ادن البسج چشمه آب لغه قویس اینا بسج اللون کونه اللوانج
 الشایه یکدیگر ما بسن الاقشعار موی بر خاستن لان نرم شد بلین نرم بود
 العوج کزی فی الاعراض و العوج فی اجوامه الشاکس با یکدیگر بدخوی کردن
 سکن و سائلا ای حالصکایح واجب شود عنوبت الاستمراز با هم آمدن و بر میدن
 التزیط تقصیر کردن الجنب تهلوا الجنوب ج الطی قد نور دیدن و الاصل طوی
 القیام باستان و ایسا دکان جمع فایم الاشراف روشن شدن الزمره

الزمر

اکروه

کروه الزمرج الطیب خوش سدن و پاک سدن الخوف کرد چیزی در کوفتن
 و منه المحقة ای صدق الله النوص و المناص بکریختن المله کیش
 الاخلاق دروغ فراساخن شیء عجائب چیزی سخت عجب شیء براد چیزی که برای
 خود خواهدند الارثقا بالابر سدن الخواق باهوش آمدن القط نامه بالنبطیه
 فصل الخطاب بیان کردن سخن السور بدیوار برنده الحراب بشکاه و هو الغرقة
 فی لغه خیر الفزع ترسیدن تسع و تسعون نجه تودونه میشتن الاکفال
 پذیرفتاری کردن الخلیط هم اب و جره الخلط اوج خربروی در افن و خرب خروا
 الصفون برسته پای استادن اسب و سرسم چهارم بر زمین بخاندن صفن
 یصفن الجواد اسب نیک رواق الجواد اجبت بر کزیدم حب الخیر دوستی اسبان
 النواری پنهان سدن طفق در اسنادن و طفق عمد بلغمه اهل عمان و بنی غان
 مسحا بریدنی المستح بشودن بروی دست یمنی باید الزخاد باد نرم الغواض
 بدریا و زوشونده الرکض بسای بزودن الشراب هر چه بیاسا مند الضغف سسته
 بستة ازکیایه و جزآن حنث فی عینه سو کند بدروع کرد حنث حنثا النقاد پرسیدن
 مرحبا و انی باذ الانظار زمان دادن و النظره اسم منه
 المارد و المرید و نوستنه و الذخیر و الذخوردور کردن الوصوب دائم سدن
 الواصب الدائم بلغمه قریش الخطف زبودن الاستغنا و فتوی پرسیدن اللزوب

ص

الصفات

دو سیدن الوقف واداشتن الوفوف واداشتن العول هلاک کردن و منه
 العول في الغلوات البيض خایه مرغ باله بخدای لعه زیش الشوب امخت لعه عامر
 بن صعصعه یحعون دوا بنده و شبا بانده من سوند الامراج راندن سخت
 و شبا باندن و لا يستعمل الا جمولا الكرب اندوهن کردن السلام تن درت و ابضا
 مار کزیده السقیم بجمار الاصف شافن سخت ترا سیدن الذبح کلو بریدن
 و الذبح الاسم یا ابت ای پدیر من الماء بدل من الواو عند الكوفین وقال البصریون
 هی نا، یا نیت عوض من الماء الا زای تم تبدلونها فی الوقف هاء التل بروی
 افکندن الجبن یکسوی پشانی بعل نام نیت که بعلتک بود الیاسی پیغامبر
 علیه السلام بشکت آل یاسین خاندان رسول علیه السلام العیور کدشتن و پادشاه
 و هو من الاضداد الا بان کرختن بنده الشمن پر کردن المسامه فرعه زدن با یکدیگر
 الاتعام و زور بردن البعظین درخت کدوات حه میان سرای
 یاسین یا سید العافل شاخود الذرق زنج الاذقان ج الا فاح سز برداشتن
 و چشم در پیش فلکندن السدلسوار کردن رخصه امام مبین یح لوج محفوظ الخوریز
 نیرو مند کردن التطیر فال بد کرفتن و بعدی بلالبا، الاقصی دور ز الخود فرو نمودن
 آتش السخ جزئی از جزئی بیرون آوردن و پوست باز کردن و العا بریشخ
 الخوجن جوب خوشه خرما الغدیم در برینه الفلک کزیدن ذزیاتهم یعنی ابا تم الصبح

یاسین

فریادرس

فریادرس فصل بعین ففعل یخصمون و الاصل یخصمون فادغم الثانی الصاد و نقل
 فقها الی الحار و به واد ابو عمرو ابن کثیر لم یکن الحار بعد الا دعاهم لانتفاء الساکنین و به
 نورا، الکس و عاصم السلان بویدن و هو الخرج بلغة جرهم عمدا له و صیت کرد
 اورا الجبله و الجبل از برون المسخ از صورت مردمی بگردانیدن المعنی بکدشتن التعبه
 رندگانی و ادن الخکس و الخسی نکوساز کردن الکرکوب المرکوب الجناح
 بال مرغ الاجتحر مشن دو طان دو طان ثلاث سه طان سه طان رابع چهار طان چهار طان
 معدوله عن الشمن انثنی و ثلثه و ثلثه و اربعه و اربعه الصبح کردن و احسان کردن العذب
 آب خوش الشایع کوارنق الملعنک و آب شوریم طری گوشت تازه المخر شکیفنی
 کشتی اب را القطیر ان پوست که استه خرما دران بود المجد و خطها جون راه راه کرده
 الواحد جده و منه الجده للکسا، المخطط الخریب سیاه سیاه کتو ن الخراب
 الاقتصاد مبیانه نگاه داشتن و ادالمعانه سرای بخت الاضطراخ فریاد خوشستن
 و الطاء بدل من الماء زال زایل شد یزول زوالاً التحویل بگردانیدن
 العزوب دور شدن لعه کنانه المعاجرة کار خویشنی بکیا و کی با کسی کدشتن
 و بر کسی شمش کرفتن در طاری التمزین بر کنده کردن التاویب همه روز رفتن و تسبیح
 کردن الالاته نمم کردن السابعة زره عامم الشایع الشرح السرد زره همه
 پیوستن بلغة کنانه الرواح رفتن شبانگاه الاساله زوان کردن ما یح

الملاکة

سبا

القطر من كذا اخذ لفته خيرا الثمال صارت ولا يصعب الجفنة كاسه نبرك
 الجنان في الجايبة عن من الجاني في من الجايبة وهو الجع القذو ويك
 القذو وح دابة الارض جوب خور المنشا عضا الشور اذن تيقن
 بدانت العم نبداء آب وكو يندسبل بزخم باسد ومجيبه عن شرم
 اي كثر الاكل بارورخت الحظ درخت آراك الاثل شور كنز وجاوزه الحدت
 ان منبر رسول الله صلى الله عليه وسلم من اهل العاينة فريظا هرة دبعها بهم بوسه
 كه از بگذر جدا باسد باعد بين اسفارنا دور كن ميان سفرها ما الاستخار واپس
 ماندن الاستفدام واپس آمدن مشارده كه فزادى بكيك التناوس
 فرا كرفتن لغنه قريش وكو نبد برستن جبل نهم جدا كره شد ميان ايشان
 الخوفي اندرون شكم التزمي پيسرى جبر كرفته الاوعياح
 التمدد قصد كرون بقرت مدينه رسول الله صلى الله عليه وسلم عونا نا استوارست البسوس
 انك التعويق بازو استند هلم في از آي وايضا بار مركب من ماء الفنبية اللام
 من اللم وهو الكفن وبعال نفع اللم واتم التعلق زبان آوري كرون البادي بالاني
 السبل يفتن ودر رسيدن الصباي حصار با بلغه نيسل بن غيلان واصل القيصية
 قرن الشور التسيح ورك كرون التبرج آراسته بيرون شدن زن از خانه
 الرجل بلدي بلكلانا نه الحسيب پسند كار وشمار كننده نصل در ووه

الاحزاب

در وضع دست بدار فعلان غير منصفين الارجاء العم راد بر العذ
 نجاه بر دار الخال بر ادم در الخالة نجاه ما در الارجاء واپس رادن العزل
 جدا كرون وعزل كرون از رضاء التزرو روضي جيم والغاب تيقن معا والنفع افع
 الاستيناس انى كرفتن الجلباب چادر الارخان خرماء وروض افكندن
 الا بخرآء بزكا كالبدين خرماء كرون اذن ومنه الغراء التدمه من وصله
 باسيوؤ الشادماح والثاچه في الشدي استوار ومنه السد الآباء
 بسبازرون الم الى التيق ولام جبرآيل وميم محمد
 النسل زيه وزاد السلالة فزند ورو اسم يتبع على كل شئ يستل من شئ كس
 رأسه سر در پيش افكندن النجاني بيكسو شدن ومنه الجفاء للفتاوه
 المصجع خوابگاه المضاجع في الجزر زمين في نبات من الجزر وهو القطع
 لها انقطع عنها النبات ومنه سيف جراز اي قطع
 الم اي انا الله اعلم منم خذاي ميدانم الا شترآء والسترآء خردن الميد
 بگرديدن زمين ومنه المائع العروق الوتن اصل استوار من العروف
 كونه الاضطرار بپيچان كرون الطاء بدل من الماء العام سل واصل حوم
 الاعوام في الخزدل سيندان التنصير روي بگردانيدن كناية من التكلبر
 وهو من العفر وهو آء ياخذ الابل ان غلثها فتلويها الخدرخ الا شباغ
 مي پيچد

زرتاوس

السجدة
عليه الصلوة والسلام

لعن

تعام كرون

المعج در دم شدن آب البرد خنکی المختار زنها خوردن المختار الغداز **سور**
الروم الروم م الروم ۲ بضع سنبل انرسال والبضع مادون العمد والسنة
 سال والاصل شتوة الارباب در شبانگاه شدن الاظفار در وقت نماز پیشین
 شدن البرق در خشنس الجین اسان والاصل هتون الاون اسان تر الربا
 فزونی حال الاصفاف فزونی کردن و خداوند افزونی کشن الودن باران لغه
 جرمم حلال میان لغه خدام و هوجم حنل الطوفان عذاب عام که
 کردیم عالم در کبر و السفینه کشن الونش بت بصورت الاوانج الصمب
 بصورت الاصنام صاق لهم در عا در ماند در طار ایشان العنونا بی کردن
 الجثوم فوضن وهو فی الزان کنایه عن الموت العنکبوت شتده طی الحیوان انست
 زندگانی دایم والواوفیه الباء لانه من حی حی الحرام جای باجرت
 طسم یعنی طول دستا و ملک من الانعاط برجیدن الربط استس عن جنب از دور
 النصح نصیحت کردن الوکز مشت رذن الاستصراف فزیاد حوکنن امس دی
 تعلق مدین سوی مدین اسم بلدیعت الی اهل شعیب النبی علیه السلام الورد
 آمدن الذود راندن الراعی شبان الرعاع هایتین این دو زن غایب
 امشت سأل الحیة سأل المشقة و سوار آمدن و سوارى نهادن بر کسی الایناس
 دیدن و یاقتن الجزوه پاره آتش الشاطی کناره رود البقع پاره زمین مختلف

الروم

عنکبوت

قصص

دیگر

دیگر بارها و منه عزاب اتبع العصا جوب دستی والاصل عصوا العصى حج
 ولم یعقب باز نکشت الجنب کسای کریمان افضح فضح تر الرداء یازمانسطة
 العصد بازو و البقم نوزن کردن و از نیکی دور کردن النطاول کشیده شدن و گردن
 کشی کردن العوزندگانی التوصل نیکی پوستن فی آنها در بزرگترین آن سرعدا
 پوسته الضیاء روشنی والیا، فدا الواولانه من الضور هات بیار تو حرد ماتیایا
 ما توال المعنح کلید التور بکرانی برخواستن وی کلید است که در وقت بنهانی بالتعب
 گویند وی لغه جرمم و یک عجب از تو فرض علیک ای انزل علیک لی معاد باکما
 عت سرکشته سدیغها سلق هر آینه تلقت کرده می شوی تو التلقین
 فراربان دادن النمل مورچه اسم جنس است التلکة نیکی والناء التخصیص التقدوا
 المهدمذ مع سلیمان علیه السلام سبأ شهر است بيمين الحنا، منها ن کردن و قد
 یوضع الحنا موضع المجرى الا تعلقوا کردن کشی تکبیر الافاء فتوی کردن لا قبل لهم
 طاقت نباشد ایشا الصاع حواری الصاع غزونج الصغار خود شدن العوت
 دیو سبته هكذا جنین فانهما للتنبه والاف التشبیه اللج میان دریا و منه تجرئی
 التمرید نسو کردن و منه الامر والتبیت ساختن کار بستن و سخن کردن الحد
 بکشتن چیزی از چیزی جامعه الیود افسردفا الانعاف حکم کردن
التعل البعخ خویشی کشن لغه تویش البریه پروردن التعبید رام کردن و التعل

النمل

جستن

السحرا
ایساده

بالبنطية التلطف ورو بودن الصلب والتصلب بردار کردن الشدوة كرومي
 اندك الكنز كنج الكنز كنج والكنز كنج نهادن كل فوق هرباره الكلبية نكوسا کردن
 الصديق دوست الارذلون السفلة الطرد راندن الربيع راه بره بالالمصانع
 كوشكها المصنوع المصنعة حوض باجاة هضم بايم آمده المضم بكونا بودن طعام
 ومنه الماصوم الفارة والمغزه خوش منش وبنال ان الهاء فيه جاؤ هذا كسر
 اللغه مثل مدح ومدد النسيج محتاج كرا بودن بطعام وشراب وبنس جادوي
 کردن القسطاس ترازو بالرؤ مینه همام شربوادی نهادن شغفه شد بختي
 يعيم هيما وهيما ^{الفرقان} كئيبى كه باطل از حق جدا كند السوق
 بازار الاملاء بر كسى دادن الرقيب باله واول بانك خرابجر حرام کردن و ^{الفرقان} الام
 لغه فوش والاصل فيه المنع ومنه الحرج والحرج والحرج الغدوم باز آمدن از سر و آمدن
 بجای واز بیش باز شدن المعيل جالگاه فيلولة العمام البرى پوشنده اسماء
 العصف بدندان كرفتن الخذلان يارى نادان الغفر روشن کردن من الغفر
 وهو الدليل من الماء الذى ينظر فيه الاطباء الوذير دستور من الوزر وهو الجبل
 الذى يلجى اليه النسب خویشى الاتساج الصهر خویشا ونداز قبل ذن هوناً
 آهسته عزاماً لازم قواماً راست الغمر تنك دكستن نفقه بر عيال خویش
 البيتوته بشب بجای بودن وبنس طارى کردن يلق انا ما ياولس كناه العبود

باك د استن

باك د استن الزام والملازمة باكسى پيوسته بودن مائه جلدة
 صد تار يانه ثمانون هشتماد الجلد بتا زيانه بزدن حتى يوتر الالم في الجلد
 نولى كبره قيام كرا بشتر ان الافاضه خوض کردن وريختن اب وبابنوم باز
 كشتن التقي جزى از كفت كسى ترا كفتن التولى روان کردن زبان در دروغ
 كفتن الشوع اشكارا شدن خبر الخطوط كام نهادن الزكاء باصلاح آمدن
 وزبادت شدن الايتلاء سو كند خوردن و تقصير کردن الالينه سو كند الخيفت
 بليد الحار متعج العجل شومر البعول والبعولج الارنه حاجت لغه تخمير وبعوب
 الائم بيوه يعق عيا الذكر والانشى الايامى ج وهو من المغلوب والعكس يالم
 الالنه بر سار والاصل امو والباء بدل من الواو يعال اموة واماء مثل
 جفته وجمان الاستعفاف خوشتن دارى کردن المكاشه والكتاب بيده
 را بهاء معلوم باوى فوفختن العنى مرد جوان الفناة كينز كحاده البعاه
 الزنا بلغه مدين العوصى برجه بيش ايداز معاع دنيا المشكات الطاقى بلغه
 الجشنة ورمى مكسور هموزد مع كنده ظلمت ودرى منسوب الى الدر
 مانند در بروشتى الزيت روعه زيتون العاع زمين هامون واصله
 قوع والتصغير قوع القيعه والقيحان ج الطمان نشبه البرد نكرك الساء
 مقصورا كوناها روشنى الادغان کردن نهادن الحيف بيداد کردن الحلم

خواب دیدن الطهر وقت نماز پیش از آن، نماز خفتی تا بعد از آن زن
 کی از نسوی کردن بومید شده باشد القواعد بنیاد التسل
 بنیان از میان قومی بیرون آمدن اللواد والملاودة در پیش یکدیگر بنیان شدن
 در بیرون آمدن از میان قومی **الزودوس البستان بالرومیه**
 المضغه پاره گوشت خابید المضغ خابید الكسوة جامه پوشیدن و کس
 الضبع نان خورش الفضل فضل و بزرگ جستن النور دم بهیسات دورست
 شترى بیابانی بلغم جرمم والاصل و تری الربوة زمین بلند زبرا کوهانی
 و جبل بتر سید یوجیل و جلا هو و جبل النضج طاقت الحوار زاری کردن
 الكلوص با ز پیش خریدن بلفه سلیم الشام حرمه حدیث کنندگان بسبب
 جمع جاء علی فاعل کالبا تو و الحاکم الحامل الخرج و الخراج مزد پاداش التکوب
 از راه بکشتن و الماضی کلب الاسکانه فوننی کردن عمل الکیس و هو کرم الفرج
 النضج زاری کردن من الفرائض بمنزات الشباطن و سوسه و دیوان من
 الهز و هو الغمز البتر زخ روزگار پیش حرکت تا وقت بعث اللغ سوختن
 کلکوخ روی ترش کردن العبت باری کردن **الذحول**
 مشغول شدن الشکاری مسان الشکران یکی الشکر بنید خرما الخلقه
 صورت بید آورده التخلق تمام خلق کردن و شو کرده الاوار ارام داد

افه
 المؤمنون

الحج

دادن ارفال العبر بیری و خرق الخود و زمردن ثانی عطفه دوش
 کرد انده از انکه کبره الشنی دوتا کردن و باز کرد ایندن و دووم شدن الحرف
 کرانه العشر دوست سازگار السها سفف خانه الصابی جنس از کرسیان
 المحوس کبران القهر کذا خنی النعم خور کردن المنعم ان سلاح کی دوزخیا ترا
 بدان زند الناذین او از دادن و بانگ یاد کردن الحج فصد خانه خدا کردن
 الراجل پیاده الرجال من الضور باریک میان شدن العین دور فرو
 الايام المعلومات ده ذوالحجه الايام المحدودات سه روز پیش از عید اضحی
 و انرا ایام شریع گویند البیمه چهار یا الباس سخت درویش الثغث
 آبخ از مناسک بحا آرنند ارقبان و موی ستردن و سعی و طواف و حزان
 العینق دیرینه و ازاد کرده و کبران مایه الشعاب نشانها حج جون قربان
 و موی ستردن و حزان الواحد شجرة حرماث الله فریضها خدای الشحین
 دور المنک المنک عیادت کردن و قربان کردن از بهر خدای تکا النسیکه
 و البدنه آبخ قربان کنند بکله المنک و البدن حج الاضطباع با کسی نیکوی
 کردن الاجبات فوننی کردن من الحبت و هو المظین من الارض
 الوجوب واجب شدن و بیفادون القنوع سوال کردن الاعزاز
 تعرض کرده المقتر انک نیاز فو نماید و خواهد الدم خون و اصله و می

المضم والمفهم وبران کردن الصومعة عمادت كاه البعثة كلباء
 ترسايان الصلوة كغشت جهودان لغه غيرانية اصلها صلوتاً البرجاه
 الشيدبا او اشتن و بچ کردن و الشيدج تمتي نحو انه لغه يتم الآه
 والائمة النلاوه بها النسخ بكر و ايزن حكم سطا به بعنف بكر فض اورا
 السوط كرفتي بعنف و جمله بدون السب بدون الذباب مكس الاعضاء
 جنگ و رزون اصفاً احلام خرابها شوريد الفهم هلاك
 کردن و شكستى الاحساس ديدن و يافتن الذم باطل کردن الزبون
 باطل شدن و بدون الاستحارمانه شدن الرق ستن التتق
 كسادن من عجل از كل الكلاء نكاه و شتن و كليت لغه قريش و هكلا
 سئلين الهزة في جميع الكلام نغمة و مى النغ و ميدن بوى جذاً اً پاره پاره
 من الجذ و هو القطع النافله فزيد و زند الغنم كوسفد اسم جنس است انهم
 دريا و ايندن اللبوس زره اصله اسم جعل اسلوب لغه غيرانية ذو الكفل
 مرد و يست از بنى اسرائيل ذو النون لقب يوسف بغير است يا جوج
 و ما جوج دو گروهند كه ذواتهم برشان سد ساخت الحدب بالاً
 لغه جرهم الشخصن از حاي بجاي شدن و چشم بين بازماندن الحصب
 هيزم لغه قريش الحيس او از آتش السجل نام حكى اخذ من السجل

الانبياء

اي الدولو

ط
 اي الدولو و قيل هو اسم ملك بطوى صحابى بنى روم **سورة** طه اي ماه
 چارده شبه طنه و بچ و قيل يا رجل بلغه عك لشنى تاريخ شوى تو الغلى
 جمع العليا النرى حاك نمكيني الخلع جامه بيرون كشدن النعل كفش اخفيها
 از بل خفاء فاطمير التوكو نيكه کردن بر جزى الحفش بر ك زدرخت فو کردن
 الماربه حاجت الحينه ما راسم جنس است نفع على الذكر والاثنى الحلك ثاون الازر
 پشت سؤلك حاجت تو الثابوت تم السحل كناره دريا الكفاله والعباله
 بذير فتكاري کردن الونى سئت سدن النوط اربش بشدن و شافتن
 بر كسى النخبه حرد النهج تاره لغو بكبار و بكر ملكا ناسوى حايگان بيكان
 السحت و الاسحات نيست کردن الفلى فاضل من ثابث الامثل لغه هذبل
 يخل جبان مايد الاستعلاء غالب سدن الميزج تنه درخت اليبس زمين
 خشك الذرك در يافتن المي ترنكيبى السلوى مرغى كرات در ميان غله باند
 السمرى نام مرد و بت منسوب الى رهط يعالهم سامة الاسف اندوه بين
 سدن افضال عليكم العهد ايا دراز سندر سمانه مدت معارقت بملكن باختيار
 او زار ايوها الخوار بانك کردن كاولن بترج هيشه بلطم البراج الزوال
 بلغه كمانه النخبه ريش كانهما لالوج اي قسده القبض گرفتن بسر الكسح
 الازرق سزجيم الصفتف و شت هامون الامت بالاحسن او از نرم
 العبو فوفى کردن و اسير كشتن المعظم از حق كسى كم کردن العرى برهنه

سكانه و

صحنی خوی گرفت و با افتاب شدید صحنی بلی کهنه شد بلی بلی السوء
اندام و معال النوح الحصف برسم نهادن الورق برک درخت القبط
زوز آمدن معیشت ضنکاً زندگانی تنگ الزمرة ازایش و شکوفه
سورة مریم که کافینا تا وینا یی ده فوق ای دنیا
ع عالیسا ص یصا وینا ای یارینا الاستعال بتاندن سیدی رموی
و آو و حنة شدن آتش العا فرما زاینده الصبی کووک خورد ستمی به لانه
یصبو الی کل شی ای میل الحنان بخشودن من جبن الابل التمثیل مانند
جزی شدن و یعدی باللام السوی تمام خلق الاجار بیاوردن الحیض
در ذرة السوی جوی خورد بالریا نیه و محضه بلغه عدن رطبا جنیا ای جینا
نحوما جده صوما ای ضمتا الصفت والصفات خاموش بودن شیئا
فویا کاذب بزک الاسارت نمونه کردن ملیا یکجندی من الملاو و من الدهر
الحقی مهربان و باسقفصار برسند الحلف وزندان بد الاصاعه ضحاح
کردن غیا وادی است در دوزخ مائتیا ای آتیا منقول معنی العاقل
نسیتا و اموش کار الحتم واجب کردن الاثبات کالای خانه لغه
قریش الرئی دبدار الرئی سیرانی ضدای اعدا و ماهیا الاز
از جای ببردن و با معصیت خوردن الوفد بدرگاه بادشاه شدن
وردن تشنگان او منکر الهذیشکتی الألد سحن حضورت

مریم

لغو قریش

لغو قریش الزکر او از کرم **سورة** الصعید خاک روی زمین الکلف کف
در کوه الرقیم تحته بود نام اصحاب الکلف برانجا بنشته و کوبند نام وادیت
که کھفت انجا بود اوی البه بنزد او آمدن یاوی اویا الهیینه ساختن المرفوع
انج بدان رفیق کیمه نذ از طعام و مانند آن التزاور بگردیدن لغو قریش و منه
الارزور للمهایل الصدر قرض بگردید بقرض و صا و هو ان لفظ الشی الی جانب
و منه المتراض الفجوة فراخا الی نطق بیدار الرقود حفتکان الکلب سکن
الوسیط درگاه لغه منزع الورق درم التلطف لطف کردن الاشعار الکاه کردن
الاعتبار دیدن و زکردن العترة العتور دیده و زشدن لغو قریش و اصله ان
من عترة شی و هو عاقل نظرا لیه حتی یعرفه البصر به چون بیانات استمع به
چون شنواست الملحد بیانگاه عدا عنه ازو بگردید و در گذشت قضا سرفا
و یعال ندانه السراف سر برده الاعانه زیاد رسیدن الشی بریان کردن ^{السران کردن}
و اصله شوی المرتفع تکیه کاه البیدو ده هلاک شدن لکن آئی لکن انا
حسابا عذابا و معال نارا الحسان تیرنا و ک و هو البرد حکم بلغه خیر زلفا خاک
نرم الکلف پنجه دست الولا به یاد شاهی الولا به دوستی الامل بدوست
داشتن المعادرة التزک و منه الغدیر لان الماء یترک فيه الا شها و حاضر کردن
و کواه کردن مویا حاجزی قبلا سابل و ال بناه گرفت و برتست المویل
بناه کاه الشرب راه کوزش الحرق در بدن و دروغ گفتن امر عجیب جدا

الکلف

الانفصاض فوافق اذ بناؤ رقتي ستماره التا ويل تغبر كردن عاب عيب
كرد و معيوب كرد بعيب عيبا الغضب بستم سذن زكوة اي صلاحا الحماه
كل سياه و كنده كي در بن جاه و حوض باشد السدئين جبلين بلغة الحجاز الردم
رخته بر آوردن الزبر پارام آهن الزبره بكي الصدف كوه بلغة خيم الافراغ
ريختن الثقب سوراخ جولا تحوي المراد سيامي دوات المسجد
الاقصى مسجدت المعدس الجوس در ميان سراها كني براي غارت الحصر زندان
الحصر شردن و باز داشتن و منه الحصار التذبر اسراف كردن و المذرا صرف
بلغة هذيل و اصله لغوي المال كالتذرف في الارض طائره علمه المكتوب علمه بلغة افقار
امرنا بسيا ركرديم الامر فرمودن و سيار كردن الاطلاق در ويش سذن و اصله
ان يظهر الملقن من الاحياء الرقات استخوان ريزيد الزفت خرد و مرد كردن
الانفصاض ستر جنبانيدن الوسيد بوند و اصله الصاد الاجناسك از بن و پنج
بركندن و بوسنه بر كردن و مجرب كردن روزگار فرودمانرا الوفر عام كردن الوفر
عام سذن و بسيا سذن الاستفزاز سبك داشتن و سبك كردن و منه
الغز لولد البع و رطل فو خفيف الاجلاب بر كردن بخلك سوران ترا
و رجلك پيا دكان ترا القصف سكتن السبع طالب حن الغنيل الخج در ميان
دو انگشت بديدايد چون در هم مالي الركوب مهبل كردن لغه كمانه الذكوك بكتن
اقاب

اسرايل

اقاب در وقت زوال لغه هذيل النغيد بذار بودن و شب خفتن من الاخذاد
نافذة زيادني الشاكلة حوى الاكتم كك البكمج الحبو فروردن آتش القود
بالتزوج بوحى القوف بستم و شير و حيه چهار بيان الخل
الذفاة كرم سذن و الحاض و كفاء الاراحة شبان الحماه چهار با بيان را با ماوي
بردن و بر اسودن و بر اسبابيدن السرح بحر كذا شتى سؤر الشرح صح
بحر اسذن البغل بستر البغال الحور از راه بكتن الاساعة بحر اسذن
لغة ضخم الكمال عام سذن فالغو الستم بس جواب دادن الحرض حرض سذن
الجهد كوشيد الجهد طاقت التوت سر كين سكتنه التبن شير الخل زنبور
الكنين العرس جفته كردن و بسا كردن از جواب الحاف فرزند فرزند الحخذ
سنا فتن در خدمت المملوك درم خريده كل و بالي الجوميان اسمان و زمين
الطعن از جاي بجاي سذن الصوف بستم الوبر بستم شتر الشرموى
التر بال پراهن السرايل ح الحرك كما الغوا بهم الغول جواب داوند با نزا
التوكيد لتوار كردن الغول رسيحان اسم جنس است الدخل خيانت كردن الثمن
بها رغدا فراج لغة طي الحنيز بر حوك الالهلال اواز برداشتن الامة الامام
التبث سكتنه الرانا الله اراي منم خذاي مي بنم تب و رجا
بسا الشكين چشم بند كردن القواح باوها كه باره اربا شد از بخار زريا
جمع لاقه املاح آبتن كندكان در حنه جمع ملغى المسنون الكتن بلغة الحجاز
كند

الخل

الحجر

کم بجه واصله بما يعطع بباره الالنفات بازنگریستن الذابرا الاصل
وینال دابر العوم احر الضالعم الفصح رسوا کردن لعمرک بزنگانی تو
التوتسم بجای آوردن بنشان کبابام مبین در راه روشن ایچ دیار نمود
المثانی سورتهای قرآن دراز و کوناه عیضین حمد ببارها جمع عیضه والاصل
عضوه ومنه العضو والنعضه العجزه فاصدع فاحکم
السوم ببح وحواری نمودن کسی را التادون بیایمانیدن خاف معانی ^{بسیار}
از ایستادن پیش من الصدیق زرداب الزج فرود خوردن چیزی مکرده
الاساعه بکوارانیدن طعام الرماد خاکستر عامی ذوعصف الاضراح
زیاد رسیدن الاجنات از بن و ببح بزنگدن الخلال والمخالة یا بیکدیگر
دوستی داشتن الذاب والدوب پوسته خادی کردن بجد و بجدیدن
الجنوب دور کردن الافناع بیغراشتن ستر درنگریستن بخیزی واقفیتهم
هوان و دلها و ایشان حالست از جرد القطران تم
المرا ان الله اعلم واری منم خدای می بنیم می دائم قطع معنی ورات دیرها بیکدیگر
نزدیک الصنوان حرمانان از یک اصله رسنه حج صنو المثلث العفویات
والمثله بفتح المیم لغه الحجاز و بضمها لغه تم العیض کم شدن و کم کردن لازم ^{معد}
بلغه الحیة الشروب بیرون شدن المعقبات نجات با مان بنو نبت
الولی والوال فبام گنده بخار کسی الرعد بانگ کردن ابر الحال والمحال

ابراهیم

الرعد

باکسی

باکسی کید و مکر کردن ومنه ایچله زبدا را بیا کنی برسد آب آینه الجاهل شکی
اب باکار افکند طوبی لهم خنک ایش ترا واصله طیبی من طاب یطیب وجاء
فی الحدیث ان طوبی شجرة غرسها الله بیده فارعها هبته بظلم من التوکل
سخنی نظام که انرا حقیقت نباشد ^{واقعه الطرح افکندن غیبت}
اجبت تاریکی بن جاه السیارة والعبیر لادوان الرتوع جر کردن الذیاب
کرک القیص برابن فادلی دلوه فرو گذاشت دلو اورا البصاعة باره
مال بخارت که جدا کنند و بجای فرستد کاتنها بضعه ای قطعه الزهاده بی رغبت
شدن التعلیق در بستن هیئت لک فرازی قد بیدرید بعد قد آسیده نامنور آن
زن السجین در زندان کردن السجین زندان الشغف شیفته کرد انیدن ابو
الشغف دوستی میان دل رسندن و هو ان یصل الی الشاف و هو حجاب
القلب الاکبار بزک داشتن و بزک آمدن حاش لله دور دارو خدای
الصبو دل بکسی میل کردن العصر افشردن ومنه المعصره والعصارة الخبز نان
البغوة ماد کاو البقواتج الاعجف لأغر العجا فح عبا غیر فاس السنبلی
خوشه السنبلی بکی السابل العباره خواب کردن بعد اقمه پس بکشدی
الامة واموش کردن الحقیصه پیداشدن التجهیز ساز کردن الجهاز ساز
ما فر و عوس و مرده المیر حاز بازا آوردن والمیره الاسم البعیر

یوسف

فلا تبتسئ فلا تحزن بلغة سدوس السعانة والصواع بيمانه شتر ملكا
 ای ضعیفا فیما فعلتم بوسف تفتوا ای لا تقنوا همیت تو الخرض آنک
 اندوه عشق من اورا گذاخته باشد البت اندوهی که بر آن صبر نتوان کرد
 تا فاش کنی التزیب سر زنی کردن التعمید خرقی و عجز منسوب کردن
 الاستیلاء بر نهارجری بکسی سپردن با ذی الرأی
 سنت رأی الازدراء حقه دشمنی و مغول در یک جانب البلع فرو بردن
 الاطلاع بازگشادن الجودی گوشت بشام الاعتزاز العرو بکسی آمدن
 الاستعمار عمر در ازدادن و عیارت کردن خوشتی الحکید در زمین بریان
 کرده الاواه بسیار ناله بالنبطه یوم عصبیب روز سخت بخیر و نخصب
 فواجی و سعیه فی اهل مدین الطهری آج فراموش کنند و پشت بدان
 آرند المخانه دستگاه و منزلت لم یغنوا لم یقیموا بلغة جرحم البعد هلاک
 شدن الورود در آب آمدن الورود آبشخور الرفد عطا دادن و الرفد
 الاسم السعادة نیک سخت شدن الرفعة پاره آن شب الزلفج
 اولوبقیته خداوند دین و تیسری
 بزرگوار الضرا الجوع بلغة جوعه من تلعاب و نفسی از قبل خوشتی ملکاکم
 ای الزموا ملکاکم بیاسید بر جای خوشتی ملکاکم اسم لا الزموا کما آن
 صد

هود عم

یونس عم

صد اسم للاسکت و منه اسم لا کف و فحیة النون فحیة بباء لافحیة اعراب
 التزیل جدا باز کردن یهدی اصله یهدی فادغم الماء فی الدال و نفل فحیة
 الالهة مکتون لاجماع الکنی و اما زینک و اگر بنماییم ترا ای آری
 و ربی محی خداوند منی و شرکاکم ای مح شرکایکم با ابتازان سما امر غیة
 کار پوشیده کی ازان بیرون شدن ندانند البدن تن و زره جنت فلولا
 کانت قرینه نبود هیچ دیرمی
 روز عرفه المدة روز کار الاصلاح بیرون شدن ماه الحجیة زکا کردن الطق
 عیب کردن البولیجة و البطانة دوست حالصی السعانة اب دادن و
 المصدر الصالحا لهدایة و الکفاد ما روا شدن خنثی نام و ادیست
 ممان مکه و طائف و لا یدینون طاعت نوارا دین الحی طاعت دشمنی اهل
 حق الجزیه کزیت اليهود جهودان الضاری ترسانان غیر نام بیغاهبرست
 که صد سال مرده بود پس خدا اورا زنده کرد میح لفت عیبی است علیه السلام
 و هو بالشریایة مشیحا المصانک ما تذکر کردن بکسی من قولهم امرأة ضعیفا
 یعنی ایستلین لا تحبص کاتما تشبه الرجال فانکم الله لعنت کما حدای برک
 الحجة دانشمند الاحبارج الراءب دیری الرهبانج الجبهة پشانی الجباه
 کافه همه نصب علی الحال السنی ناجر کردن لیواطئو تاراست آرند انزوا
 اغروا بلغة کمانه النفر بیرون رفتن الشا فل کبران کردن ثانی اثین
 یعنی غزا کنند

توبه

دوم دوتن العار و المعارة سورخ در کوه لغو نم سوزا فاصدا سونی میان و اسان
 الشعو شعور و بزغ الشبظ درنگ کردن الجبال الفاد بلفه عمان الساج جاسوس
 انگلستان کاهن الکالیج المدخل سراخ در کوه وزمین الجوج سرکش کردن
 التألف و اعم آوردن المؤلف فلوبهم قوم اسما نزم النبی عم لیعیونه عا عدوه
 الرقاب بندگانی که خویشی با ز خرید با باشند از خواجگان خود الفارم و ام دالان
 اذن چیز کم یعنی کویشت که نیکی شنوند نه بدی الحلاف بهره لغو گمانه الاعراب
 پاداش دادن المطوع انگ بر عت خویش دهد و اصله المنطوع بمعتمد هم
 شستنی ایشان مع الحالفی با زبان و کودگان الحوالف زمان که شوهران
 ایشان بزور رفته باشند المغذ بر تغیر کردن و المعذر الذی لا عذر له و هو بریک اند
 معذور اجدر سزا و ادر تر مرد فرسوده و سنبه شده یرد مردودا التالیسی
 بنیاد نادن شفا بر آب کناره آب بزیرها رای ها بر فور بخته الایخیار
 فرو ریخته شده المحضه فی شکم لغو قریش و بی نزدیکی شد ثلی و لیا
 النقل غنیمت و اصله الزیاده و منه التافله الانفال ذات بیکم یعنی بزود شما
 ذات الشوکه خداوند سلاح علی التشیبه بالشوکه الشغاس در خواب شدن الرجز
 و سوسه الرخف گروهی ابنوه که بیکبار سوی زمین شوند و قبیل هو الرجم ابدل
 الفام ما اجم لغزب مجزها النخرف بگردیدن التخییر و امم آمدن و ازان سوی کم
 باشی بریک سو شدن در جنگ اصله النخز البود بازگشتن خاصه کزیده
 بک سوزن

الانفال

سوزن

لینوک تاباز دارند ترا المالح صغیر زدن لغو قریش و منه الحلاء لهذا الطاهر
 النصدته از میان دو بیت او از آوردن و منه الصدی بصوت بیع فی الجبل
 العدوة کتاره رود الرکب کثر سواران جمع را کب الفشل بدل شدن لغو خبر
 المشرب به بنیدن الجنوح میل کردن لغو قریش الامکان دست دادن و کیم کشتن
 من و لانیهم از میراث ایشان العن انا لله الماجد الصادق
 منم خدای بزرگوار راست گفتار و راست کردار المواراة فرا پوشیدن
 و الاصل منه ان یجعل الشی من در اکی المذکره در کادی افکندن کسی را و اصله ارسال
 الدلو فی البیر الریش و البریش جابه نیکو الریش بر مرغ لباس السوی
 پوشش شرم قبله کرده اتباع او اخنها یاران السم سورخ سوزان الخیاطه
 درزی کردن الخیظ رشته سوزنی الاعراف بالاثاست میان بهشت و
 و دوزخ جمع عرف حیثا شایان بشر مرده دهندگان جمع شبر نشرا
 روندگان جمع نشور الاقلال بره کشتن و منه الفله لجمه لانها تعول بالایدی
 نکند اندک چیز سندی نکند نکند انوکند عون و عین کوردلان هود بیجا هر قبیل
 عا دست بقطه نیادنی و اصله السین السهل بزمین نرم رفتن عفا
 بسیار شدند العفو بسیار شدن بالین با لها فخط مما هرگاه و اصله کما
 التمل یخ بپا ده الضغذع بزغ الافاقه با هوش آمدن سوط فی ایدیهم

الاعراف

سوزن

از دست در افتادند یعنی بشیمان شدند از برکتش کوساله بعد از غود موی
 بدشان بود که با الاثماست شاد گاه کردن سکت آرام گرفتن و خاموش
 شدی سکت سکونا همدنا الیک باز کنیم بنو الاصر که انی قطع تمام بر آنده
 کردم ایثا نزا اثنی عشرة اسباط دوزده گروه الا سباط اسرا یعقوب
 الواحد سبط الانجاس بیرون آمدن اب الحظ و وفلکدن بار شرعا
 بکنار اب ایندگان العود کس القرد فوج الشق ترکندن اللث زمان
 از زمان بیرون کردن سکت خذ العلو و اکر باسانی الا فصار بارانیا ده
 لولا اجبتتها جازانها دی توانرا از خویشین العدل ههما
 کردن چیزی بخیزی التماس کا غلغه برتر النفق سوراخ در زمین کهنه التریب
 بلغه عمان صدق بکت یصدق صدوقا و صدقا لغه قریش الرطب تر الیاسک
 الایبال کرو کرده و خذلان گذاشتن وان نعدل کل عدل ای وان تغدکل
 فداء الاستیواء سرکشته کردن الحیران و ومانه از نام پدر ابراهیم
 است و فیل انه بالعبه انه عازر بالعبین الحمان در آمدن شب الاقول
 فرو شدن سواره و مانند آن البروغ بر آمدن و ما فدر و الله و سنا خند
 خدایا النوی استه حوا النواه یکی فنوان خوشها خرما جمع قنولایار
 میوه دار کردن و میوه دار شدن الینع میوه های در رسیده جمع یانغ

الانعام

وهو المصدر

وهو المصدر ایضا البصائر تجتهد بها بصر السب و شام و اذن
 عایمکانتکم بر عادت و حالت خویش المکانه جای کر شدن المولده
 شتران بازگش الزنن شتران خرد کانهما بتقرن علی الارض
 بصغرها الفئان ینثبینه الواحد صابین و الاثنی صائیه العزیزینه الواحد
 ما عیز و الاثنی ما عیزه الا شمال کرد در گرفتن و منه الشمه للکساء السخ
 ریختن کل ذی ظفر مرغی با جکال و هر سنوری با ستم عاوجه الاستفاره
 بعاریت خولعتن الشیم به الشومج الحویبه حرب زوده الجویاج الحویبه
 کرد کردن العنود العهود لغه مزینه القید و الاصل
 شکار کردن لا تخلوا حلال مدارید سفایر شتران خون آلود کرده بر او خر
 دزحم و لا الماید و نه شتران که پوست درخت خرما در کردن این
 کرده باشند العلاده کردن بند الغلابج الام فصد کردن الحرم کب
 کردن الاخناق حوه شدن المنعمه کلو گرفتن و مرده الموقوده بزخم
 چوب مرده المشریه از نبالا افاده و مرده النطمه بزخم سرو مرده
 البسح دذ و دام التزکینه کلو برید النصب بت سکنین و قبل النصب
 حجر کان بنصب و یصب علیه ماء الذیابج تلا و ان الزلم ینرم الارلام
 نج التجانف میل کردن الجواح مرغان شکاری و سکان شکار

المایده

الجارحة یکی المکتب انک بک شکار کند المحصن پارسا الاخصان
 شوهر کردن وزن کردن المسافر الزانی بلغة ویش الجندن دوست
 للاذنانج المرفق وارن المرافج الکعب بزول الکعبوج
 الجنب جبابت رسیدن و بسوی فیه الواحد و الجمع والمذکر والمؤنث
 لانه مصدر العایط زمین بنشیب وحدث علی المجاورن التیم تيم کردن
 و اصله القصد النقب سا لا یحذفه بر انقطاع الفتره جند انک میان
 دو بیغامبر بود در آمدن تا خیر ان شدتیه تنها العراب کلان البحث
 واجتن من اجل آزله المحاربه با کسی جنگ کردن الحرب جنب النقی
 را بدن و نیست کردن التحت حرام الربانی خذ اشناس بلغة خضوف
 با التخطوا بدلیج در خواسته شدند باد دشمنی الانف یعنی السن دندان
 الجروح جراحها المعاصه والعصاص مانند آن که براده باشی سندن اذنه
 نرم دلان اعزّه سخن دلان ثالث ثلثه سیم سه است الغلو از حد گذشتن
 لغه مدینه القیس کشش ترسیان الغیض رفتن اب الدرع اشک عند سینه
 خورد بعضی بعد غذا المیسرقار باختن الریح نیزه عدل ذلك بدل ان الکعبه
 حازه حای قیام الناس ای صلاح اهل الهجرة آن نامة که در جا بهنیت کوشش او
 شکار فندی بعد از آن که هفت بچه داده بودی و گوشت و شیر آن حرام و همد

۱۰ دانشندی بر زمان اتا تبه انک اورا بسبب فندی ازاد کردندی
 و از اب و کیمه باز ندانشندی الوصیلة کوسفند که دو بیگ شکم آمدندی
 یکی از جهنم دیگری نکشندی الحامی آن شسته که از و ده بچه آمده بودی
 اورا ازاد کردندی کانه فدیجی نظره الکمل پیروی رسیده المیئنه صورت
 الابرار درست کرد ایندن از بیماری الاله نابینا ماد زازا الایترص
 پس علیکم انکم تنهای خود را بکنه داریدی نصب علی الاغزاء الحانیه
 حون ارسته الموالج العید حشن والاصل فیه الوار لانه من العفو و
 الاموالکم ای مع اموالکم الحوت کیمه لغه عطفا ن
 العول میل کردن و جور کردن و کسی را در عیال خویش داشتن الصدقه کاهین
 الخلد بخشدن لغه فیس ابن عبدالن قیام یعنی قوام زندگانی البدار و المباده
 پیش دستی کردن کبیره بزاد ابرامد بیکبر کبریا الدین وام الکلاله میراث
 حوزگان بیرون از مادر و پدر و فرزندان و هو المصدر ایضا کالجلا له و الهضله
 الغضل زن را از ستوی کردن باز داشتن لغه از دشمنه المعاشره با کسی
 زندگانی کردن الفنطار پوست کاه و پز از رزاق فی بعضکم مال بلجی معه بلغة
 تراعه الربیبه و خیره زن الحار کمار فاذا احصی پس چون مسلمان شوند
 العنت الزنا العوام ایستنده بر آست کردن کارها التوفیق ساز و آزار

النساء

۱۰

کرد ایندن و الجار الجنب بمسایه بجانہ الصاحب الجنب ہمراه العبود
 بگذشتن غیر مسموع مشنویا التلی بگردانیدن زبان در زمان و اصله لونی الجنب
 هر چه از راه سندی دون حذای تعالی التعمیر ان نقطه که بر پشت استه خرمنا
 بود بفتحت سوخته شد و چینه شد بنضح نفسی بنحو خلاف افتاد و سحر سحر او حورا
 رفوعاً ای دفعاً بضم علی التمز جذکم سلاحکم بلغه مدین الثبته گروه
 منفرقه و اصله بؤة السبطیه و رنگ کردی و باز در کشتن و منه بطعی السید
 طاعة ای امرنا طاعة کار ما فرمان برداشت الاذاعة استعاره کردی
 خیر الاستنباط بیرون آوردن علم و این بدان ماند الارکاس و کرده ایندن
 و کتوبه و کردن الحصر تنگ دل شدن لغه ثمانه الغوا بیکم السلم یعنی
 طلب کردند از شما صلح و السلم الاستسلام بلغه قریش و دی خون بهار
 دا دی پدی دینه و الاصل فدیة الحلیه چاره و المرائع حای بجهت کردن
 مینله و احده یک تخمه نوله ماتونی باز کردیم او را بدایخ اختیار کردی التبتل
 التبتیل بسیار بریدن کوشها المعلفه زن ناسوی و نه بی سوی و ان
 تلوا اگر روی بدان آرید الذذبذبه فا و اگر ایندن قلب اغلق دی
 در غلاف الاستنکاف تنگ و کشتن کلمه یعنی عسی علیه اللهم
 الایجل کتاب اصل افعل من النجل و هو الاصل آیه محکم

آل عمران

که یک

که یک معنی را محفل بود المتعطره مالها بر یکدیگر بخاوه بغیا حصد لغتیم الحیو
 انک بزبان رغبت نکند از زاهدی لغتنامه وضعت باز نهاد ان زن انک
 هذا از کجا آمد ترا این الرمز اشارت کردن الاقلام تیرهای بی بی که بر این
 قرعه زنده رسولاً رسالانه مصدر کا بقول والولوع الآفاره و خیر نهادن
 الابهال بزاری دعا کردن ما انتم هؤلاء اینکید شما گروهی مردان الحکم
 حکمت اصری عهد من بکه جایگاه خانه کعبه لان الحاج بیک بعضهم بعضاً عند
 الزیارة ای بدفع معام ابراهیم سنکت نشان پای او ترا بجای الحفره خندق
 الحفره جاه کردن الا بصفاض سپید شدن بزبانم جایگاه است میان مکه
 و مدینه و کوبند نام جاهت انی من فورهم از جو شدن نشان از حشم
 فی السراء والضراء یعنی در فراخی و تنگی الاعلی الاعلی العوج خسته کردن
 العوج الاعم و قبل مما واحد و فرج شدة و عنا، بلغه عجم الخبص کنایه کردن
 و منه المحص من الجبال ما ذهب زهره و کدک من الاوتار المحی نسبت کردن
 و بکاستن و منه محاق القمر ریتون از خا ترسان و قبل الربی منسوب
 الی التربة و هی الجماعه المریوبه فی العواض القمل الذرع الاصحاد فرود
 فی البلاد و الصعود بر شدن فی الجبل الاهام غمناک کردن غزی غازیان
 کراکح و زکح الغطر درشت خوی و هو علی التشبیه باللفظ الذي هو ما، الکرش

ان يعلل که نسیب کرده شود اورا بخیاست العلول خیاست کردن و بوزیدین جزئی
از غنیمت الطوبی طوفی در کردن کسی با کردن الزخزخه دور کردن صابروا صبر کنید
در جنگ باد شیمان را بطوا پیوسته جهاد کنید ذکر کتاب اینها
بهدیم فو کزاد ایشا زارنج سود کردن الصیب باران فعلی من الصوب کایمیش
من الموت البعوضه هسه کانه بعضی من البوق الشفک خون ریختن البقل تره
اسم جنس است القاء خیار القوم کندم و کوبند سیر العدس محو البصل
بیار الفارض بيطا و عوان میانه صواء زرد فاقح لونها زرد رنگ خالص
مسلمه سلامت داده از هم عیبها لایست فها نیست درویشان جلا و رنگ
تنش و قبل لایست لالو صیح و مولفه ارد شوئه بابل جاهست ماروت
و ماروت دو فرشته اند در جاه بابل او یخته اسم خالص کرد مشابه مرجعاً
لغه قرش رغبت عنه رغبت بکرد اندازو و من برغب و کپش که رغبت بکرد اند
فکیفیکم الله زود بود که کفایت کند ایشا ترا ازو خدای صبغه الله
دین الله نصب علی الاعزاء و سبط بزله کواری الوساطه بزکواری شدن الوسط
العدل سطره سوی او لغه کبانه و لکن وجهه هر فومی را قبله است
الضفا و المروءه دو کوهست بکته الاعمار عمرة کردن و زیارت کردن
الطوق چیزی کردن که نه فریضه است و نه سنت النعین بانگ سیر کو سغندرون

زود لغه طی الاطافه توانستن الرفث المجامعة لغه مزج المباشرة
برن نزدیک کردن و اصله ان تمس البشرة ای وندلوا ای وندلوا ترشوت
مذهب الحلال ماه نو الاصله الحزبه آنج واجب با سدا نگاه داشتن آن الحرام
فمن تمنع بالعمرة پس هر که بروزه یا بزبان ارا حرام بیرون آید اشهر
معلومات یعنی سوال و ذوالنخل و ذوالحجۃ التزود توشه بر کردن
التراد توشه و اصله التزود عرفات ایجا که حج کنند المشرا حرام مزولفه
الحره حمد حمت جاهلست العوز زبادنی مال عرضه لایمانکم بهانه سوکند
شی الاپلا سوکند خورون الفرو باکی زن التعلیض سخن سربسته گفتن الخطبه
زن خواستی سراسر حق صحبت حتی ببلغ الکتاب اجله یعنی تا بگذرد عده او
منتعوه من متعه دمیدان زمان را الاقرار در ویل شدن من القتر فی النفعه
الفضل تفصیل کردن طالوت نام ملک است از بنی اسرائیل تابوت
صندوق بود که حی تعالی با آدم فرستاد که صورت انبیا اثر بود و حالوت
نام ملک است کافر الاعتراف آب بکف برداشتن و خوردن بکفجه
الغرة المره الواجده والغرة اسم لما یعرف السنه خواب سبک
والاصل ولسنه الکرتی م و لیس ایما للنسبه الاود کران بار کردن و بجز
آوردن الانقصام الانقطاع السنه سال زده شدن و بگردیدن

الانشار بریکدیگر کشیدن و صدق حساب باندن و باره پاره کردن و منه
 الصوار الفطیح البه الوحشی الصفوان سنک صانی و نرم الصد
 سنک نرم و روشنی لغه منزیل و منه زید صلیود الصد فی اللزج
 الوابل یاران بزرگ قطره الطل خرد قطره الاعصار دوله تباد
 الانغاض آسان فال کز قش در معاملت و جسم رو کز قش
 فنحاصی نیک جزیت آن التجلط بناه کردن و ناضغ عقل کردن
 المنس دیوانگی الاربا، زیادت کرد اندن فادونوا
 پس الکاه با شید الاملا، املا کردن آن فصل
 که فراموشی کند زنی الاداره کرد اندن

الایمان امین و استثنی

تمت الکتاب بعون الله العلی

الوهاب علی مرصع

الطلبه لعمرین

للبولایم عنی

والله اعلم

بالحق

